

Гумо- ристич- ний самвидав

С.КАРАВАНСЬКИЙ

S. Karavansky
P. O. Box 131
Denton, MD 21629

U.S.A.

С. Караванський

Гумористичний

Самвидав

Бібліотеці України
при Народному Домі
у Запоріжжі
від автора.

Липень 1996 р.

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

S. KARAVANS'KYJ

HUMOROUS
SELF-PUBLISHING

**Humorous - satirical
poems**

Philadelphia
1982

С. К А Р А В А Н С Ь К И Й

ГУМОРИСТИЧНИЙ

САМВИДАВ

Гумористично-сатиричні
вірші

„КИЇВ”
Філядельфія
1982

Мистецьке оформлення

ЮРІЯ ГУРИ

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Жодна політична система не викликала такої зливи нецензурованих згори анекдотів, як політична система створена у так званому СРСР.

Чому?

Тому що претензії советських лідерів про побудову справедливої, забезпеченої і духовно розвинутого суспільства не відповідають фактам життя. Іншими словами, існує велика прірва між словами та ділами. Ця розбіжність між словом та ділом, це відхилення одного від другого і є одна з головних причин сміху.

Анекдоти про советське суспільство виникають завдяки наявності комічних, смішних ситуацій у всіх ділянках людської діяльності.

Якби анекдот, який висміює певне явище, не відповідав би фактам життя, він би не жив, він не міг би переходити з уст до уст і поширюватись серед членів суспільства.

Советські терористичні лідери та їхній цербер — КГБ — переслідують тих, хто розказує та слухає анекдоти. Та дарма! Анекдоти живуть і поширюються в народі. Вони живуть і поширюються навіть серед тих, проти кого вони спрямовані — серед бюрократичної еліти.

Нецензурована публіцистична і літературна творчість дістала в СРСР назву Самвидав.

„Гумористичний Самвидав” — це нецензурована творчість сотень і тисяч безіменних народніх гумористів.

У цій збірці читачі знайдуть зразки нецензурованої народної творчості в літературній обробці автора.

Слово тепер за читачем.

20.5.81

Колюмбія

АВТОР

ЗАСАДИ СОВЕТСЬКОЇ ВЛАДИ

ЩО МОЖНА Й ЧОГО НЕ МОЖНА

Один японський репортер
Прибув додому з ССРСР.
А перед тим він років з десять
В Берліні працював у пресі,
А ще до того років шість
В Парижі жив, як журналіст.

Його й питають у родині:
Яка в цих націях відмінність?
Чим відрізняється життя
В краях, де жив він півжиття?

Японець мав чудову звичку
У мові бути лаконічним:
— У німців, — каже — те, що можна,
Ви твердо знаєте, що можна
Зате вже те, чого не можна,
Хоч гвалт кричи, того не можна.

У Франції все те, що можна
Немає сумніву — то можна;
Зате і те, чого не можна,
У тій країні також можна.

А в ССРСР, чого не можна,
Того уже ніяк не можна,
І навіть те, що ніби можна,
Так само в ССРСР не можна.

28.12.80

СТАЛІНСЬКА ЛЕКЦІЯ

Як вірний у війні союзник,
До Сталіна звернувся Рузвельт:
— Тепер у нас нема секретів,
Я б хотів про ваш почути метод:
Чому голодні ваші люди
Ніколи уряд свій не гудять —
Обдерті, голі, а працюють,
Ура кричать і не страйкують.
Чи ви б сказати не могли,
Як ви такого досягли?

— Це дуже просто — каже Сталін —
Ви пса бодай-коли тримали?

— О, я й тепер тримаю кілька!

— Тоді з малим лише зусиллям, —
Бо жодних тут нема чудес —
Навчіть, щоб їв гірчицю пес;
І хай-но тільки навчите,
Наш метод махом збагнете.

Додому повернувся Рузвельт, —
Десь, Сталін взяв його на глузи —
Не хтять гірчицю їсти пси,
Хоч їх навколішках проси.

За рік на зустрічі новій
Підносить Рузвельт клопіт свій:

— Гірчицю їсти пси не хочуть . . .
А Сталін тут, як зарегоче,
Й велить, як стій, привести пса,
А далі заходився сам:
Мастить гірчицю псу під хвіст,
А той вилизує та їсть.

— Наш метод — каже вождь трудящих —
Хіба від вашого не кращий?

20.5.81

ВЛАСНА ДУМКА

Вступав до партії Петро,
І на партійному бюро
В організації первісній
Свій кандидатський держить іспит.

Цікавить, бач, партійний клан
Петрова думка про Іран,
Чому до партії вступає,
У чому бачить блуд Китаю
І що у Польщі за біда?

Петро на все відповіда
Сухою мовою газет,
Його слова, як графарет,
Неначе зміст усіх цих квестій
Він щойно вчитав з „Ізвестій”.

Отут і взяв секретар слово:
— Ви пресу знаєте чудово,
Та ми питаєм з розрахунку
Почути вашу власну думку.

Петро на хвильку завагавсь,
Тоді подумав і сказав:
— Що ж, власну думку то я маю,
Та я її не поділяю.

10.12.80

КОЛГОСП
КОСИГІНА

КОЛГОСП
ГРОМИКА

КОЛГОСП
БРЕЖНЕВА

НУРА
82

КОСМІЧНА ДЕМОКРАТІЯ

Косигін, Брежнєв і Громико
На незаселеній та дикій
Плянєті опинились втрюх.
Коли минув переполох, —
Порадилися: З чого почать?
Що, як колгосп їм заснувать?

— Колгосп? . . . це мудро — каже Брежнєв —
Харчі потрібні нам належні,
Я маю досвід та ім'я:
В нім головою буду я.

Та мова ця не всім до шмиги:
— Гадаю я — сказав Косигін —
Що на космічній цілині
Потрібні голови ясні.
Старбух* — професія моя,
Хай головою буду я.

— Хвилиночку, товариші, —
Громико диспут завершив —
Хто з нас чужих не знає мов,
Той на цій праці — марнослов.
Колгосп це різних мов сім'я —
Ним керувати буду я.

*Старбух — старший бухгалтер

Щоб якось спір цей розв'язати,
Поклали всі — голосувати!
Свій бюлетень, як в СРСР,
Хай кожен покладе в конверт.

Цікаві ви напевно знати,
Кого обрали в результаті?

Переважаючий відсоток —
Дев'яносто дев'ять і дев'яносто дев'ять сотих!
За Брежнева віддав свій голос.

19.12.80

ДЕ ГОЛОВКО?

На лекції про п'ятирічку
Питає лектор всіх публічно:
— Які питання в кого є?
Один з присутніх і встає:

— Я звусь Микола Головка.
Скажіть, де ділось молоко?
Де дівся хліб?
Де ділось м'ясо,
Сметана, цукор, сир, ковбаси?

— На це — промовець відмовля —
Я відповім вам опісля,
А зараз я ще кілька слів
Скажу про наших ворогів.

Невдовзі лектор знов питає:
— Хто ще які питання має?

Один у залі знов встає:
— Петренко прізвище моє.
Я вже мовчу про молоко,
Скажіть, де дівся Головка?

2.1.81

НЕБЕСНА ПОКАЗУХА

Умерши, на суді небесному
Хрущов просити став улесливо,
Щоб узяли його до раю,
Аж судді тут йому і радять:

— Йди, глянь на пекло і на рай,
І що до серця — вибирай!

Хрущов і йде.

До раю глядь:
На службі Божій всі стоять,
У пеклі ж, навпаки, всі душі
Співають, п'ють, горілку глушать,
Гульня повсюди, танці, сміх . . .
Хрущов і каже:

— Я до цих.

Ведуть його підземним ходом,
Довгенько, а таки приводять.
Аж пекла Хрущ не пізнає:
Ніхто не грає і не п'є,
А всі в смолі киплять гарячій.

— Так я ж картину іншу бачив! —
Протест висловлює Хрущов.
А чорт його в казан шубовсть!
І каже:

— Що ж ти думав, пане,
Що в нас немає пропаганди?

11.5.81

СПРОСТОВАННЯ ТАСС

У пресі Західнього світу
З'явилась вістка колоритна,
Що, бач, морські советські сили
Судно у морі потопили,
Яке із сріблом східніх шейхів
Ішло до банків європейських.

Як тільки вістка розійшлась,
Спростовання штампує ТАСС:

— До всіх агенцій та редакцій!
На край наш ворог зводить наклеп!
Ми мусим заявити твердо
Своє спростовання: по-перше
Ніколи наші збройні сили
Ніяких суден не топили,
По-друге мусимо додати,
Що бреше вражий інформатор,
Вісток сумнівних джерело:
У тюрмах срібла не було!

31.5.81

НЕЗРОЗУМІЛА ЛЕКЦІЯ

У ХХІ-му столітті,
Як збудували Комунізм,
Розповіда у школі вчитель,
Який то був Соціалізм.

— Була це ера неповторна:
Хліб вільно продавався чорний,
А хто став в чергу своєчасно,
Той міг купити навіть масло.

Проте дарма!
Добу блискучу
Ніяк не зрозуміють учні
І просять, як один, пояснень:
— Як розуміти слово „масло”?

2.5.81

HURA 82

ПАРТІЙНІ ПРЕДКИ

Хтів Брежнєв збутись ворогів
І чистку в партії провів.
От і прийшов на чистку циган:
Партійних не згубити б вигід!

— У нашій партії як довго? —
Зайшло питання від парторга.

— Без брешеш мовити, — весь вік.

— А хто ваш батько, хто ваш дід?

— Прапрадід, прадід мій і дід
У партії з дитячих літ.

— Стривайте, — перебив парторг —
А сам до всіх присутніх: морг, —
Я знаю, що в той давній час
Не було партії у нас.

— Це суті діла не міняє —
Партійний циган повідає —
Мої прапрадіди й діди
Людей дурили вже тоді.

23.10.80

ЩОСЬ ТРЕБА Й ВАМ...

Частує тесть своїх зятів, —
А він лише одного хтів,
Щоб допомогли йому в жнива, —
Отож чарчину й налива.

— А хто по чарці? — каже всім.
— А хоч і я! — озвався Клим,
Хильнув і оком не моргнув...
А хто по другій? — тесть прогуб.

— Та хай вже і по другій я! —
Зять Клим і другу вихиля.

— А хто — питає тесть — по третій?
А Клим на це:

— Коли по третій,
То і по третій я!
Тоді

Тесть каже:
— Друзі молоді,
А хто на тік зі мною завтра?
І знову Клим за всіх озвався:

— Чого ж, братерство, ви ждете?
Все я та я... 'Ви ж мовчите...
Не все ж мені за всіх старатись —
Щось треба й вам на себе взяти!

29.8.80

ДУМКА ВСІХ

Хрущов у Кеннеді в гостях
Піти на вулицю забаг,
Аби зустрітись без інстанцій
З пересічним американцем:
Яке то має він тепер
Уявлення про ССРСР?

Щоб часом гість не заблукав,
З ним разом Кеннеді подавсь.

Ідуть . . .

Спинив Хрущов одного,
І то не дуже чепурного
Звичайного трудівника:
— Галльо! — Микита загукав —
Скажіть мені, будь ласка, сер,
Свій погляд на ССРСР!

Той привітався з обома
І каже:
— Сумніву нема,
Союз Советський це тюрма.

Хрущов скрививсь, і не прощавшись,
Хутенько у юрбі сховався.

Щоб повернути настрій гостю,
Вжив Кеннеді увесь свій досвід:

— Ви не беріть цих слів до серця:
З цим паном бачусь я не вперше;
Затим, що вижив із ума,
Він думки власної не ма,
І щоб пошитись у знавці
Говорить те, що кажуть всі!

6.1.80

МОСКОВСЬКІ СЛІПІ

Щоб світовий конгрес сліпих
Урядувати справно міг,
Було ухвалено, що зрячі
Не будуть в складі делегацій,
І наглядати за цим пунктом
Обрали раду опікунчу.

Москва, як завжди, і собі
На з'їзд прислала двох сліпих,
Затим, що і в гурті незрячому
Пускати треба агітацію.

У залі жваві йдуть дебати,
А чепурний і чванькуватий
Один москвич спустився в фойє,
Бере „Ізвестія” з досьє
І, закуривши сигарету,
Заглибився, як є, в газету.

Тут де не взявся опікун —
Йому і вказує на пункт:
— На з'їзд є вхід лише сліпцям,
Хіба це невідомо вам?

Москвич у відповідь на це:
— Ніколи я й не був сліпцем, . .
Я — знати буде вам не зайве
Сліпого тільки підміню.

Тут опікун ще більш озлився:
— А де ж тоді сліпий ваш дівся?

— О, не турбуйтеся за нього,
Тут близько є кінематограф,
І тим, що там не був давно,
Він зараз дивиться кіно.

12.7.81

ЛЮДСЬКІ ПРАВА

ПРИВІТИ СОВЕТСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА

На літаку з Москви до Польщі
Прибув Яцьків — советський гонщик —
І шле в Москву таку заяву:
— Привіт із вільної Варшави!

З Варшави гонщик пролетарський
На землю вилетів болгарську,
І звіт дає й про цю подію:
— Вітання з вільної Софії!

З Болгарії взяв курс не Прагу,
Бо й там його зустріти прагнуть,
І сповіща про свій приліт:
— Із Праги вільної привіт!

Ще декілька минуло днів,
Яцьків до Відня прилетів
І звідти шле депешу знову:
— Привіт від вільного Яцькова!

26.10.80

НА КОРДОНІ СССР

До прикордонної застави
Пост підозрілого доставив.

— Ти на кордоні що робив?

— Так я ж кажу — збирав гриби!

— Цю байку чув я, чоловіче,
Нас не одуриш — каже слідчий, —
Скажи-но чесно: от якби-то
Кордон було раз в рік відкрито,
Хто-хто, а ти не дав би маху
І перший би утік на Захід?

— На Захід?

Я?

Хай Біг боронить!

— А що б робив ти на кордоні?

— Я б зліз на дерево хутчій!

— На дерево?

А сенс який?

— Щоб ті мене не затоптали,
Котрі шодуху бігти б стали!

1.11.80

НОВА КАЗКА

Щоб не давитись самим хлібом,
Ходив дідок ловити рибу,
І раз, кунявши на мосту,
Спіймав він рибку золоту.

От дід кладе її у вошок,
А та до нього і говорить:
— Як випустиш мене на волю,
Твою я першу волю вволю.

— Влаштуй — зашамкав дід зраділий —
Мене до дому престарілих,
Бо я, хоч і старий вже шпак,
Не попаду туди ніяк.

— Це — каже рибка — не проблема,
Відтак хай буде по-твоєму:
Іди додому, ляж і спи —
І рано в домі будеш ти.

Пустивши в воду рибчєня,
Уклавсь дід спати ще за дня.
Коли ж продер уранці очі —
Ого!

То він десь добре вскочив!
Круг нього все діди старі....
Розглянувсь дід — аж він в Кремлі!

10.6.81

НЕДОТОРКАННІ ОСОБИ СССР

Якось на світовому з'їзді
Законодавців та юристів
Американський стрівсь експерт
З представником СССР.

Американець і питає:
— Чи люд у вас свободу має?
— О, так, — советський спец відрік —
В нас вільний кожен чоловік.

— Але ж нема, я знаю добре,
Недоторканности особи —
Свій сумнів янки розгорта —
У вас це фікція пуста.

— Недоторканність для особи —
Свободи нашої оздоба, —
Советський мовить делегат —
Число осіб недоторканих
У нас росте безперестанно.

— То поясніть мені точніше —
Питання знову янки вишкріб, —
Кого закон ваш і чому
Не дозволя садить в тюрму?

**Язык юриста з СССР
Ні на секунду не затерп:
— Не вільно в нас арештувати
Всіх тих, хто вже попав за ґрати.**

13.12.80

ХТО НАШІ ПРЕДКИ ?

З муллою рабин сперечався:
Від кого рід людський почався?

Питає рабин у мулли:
— Адам і Ева хто були?
І додає:

— Були гебреї!
Це видно з Біблії всієї.

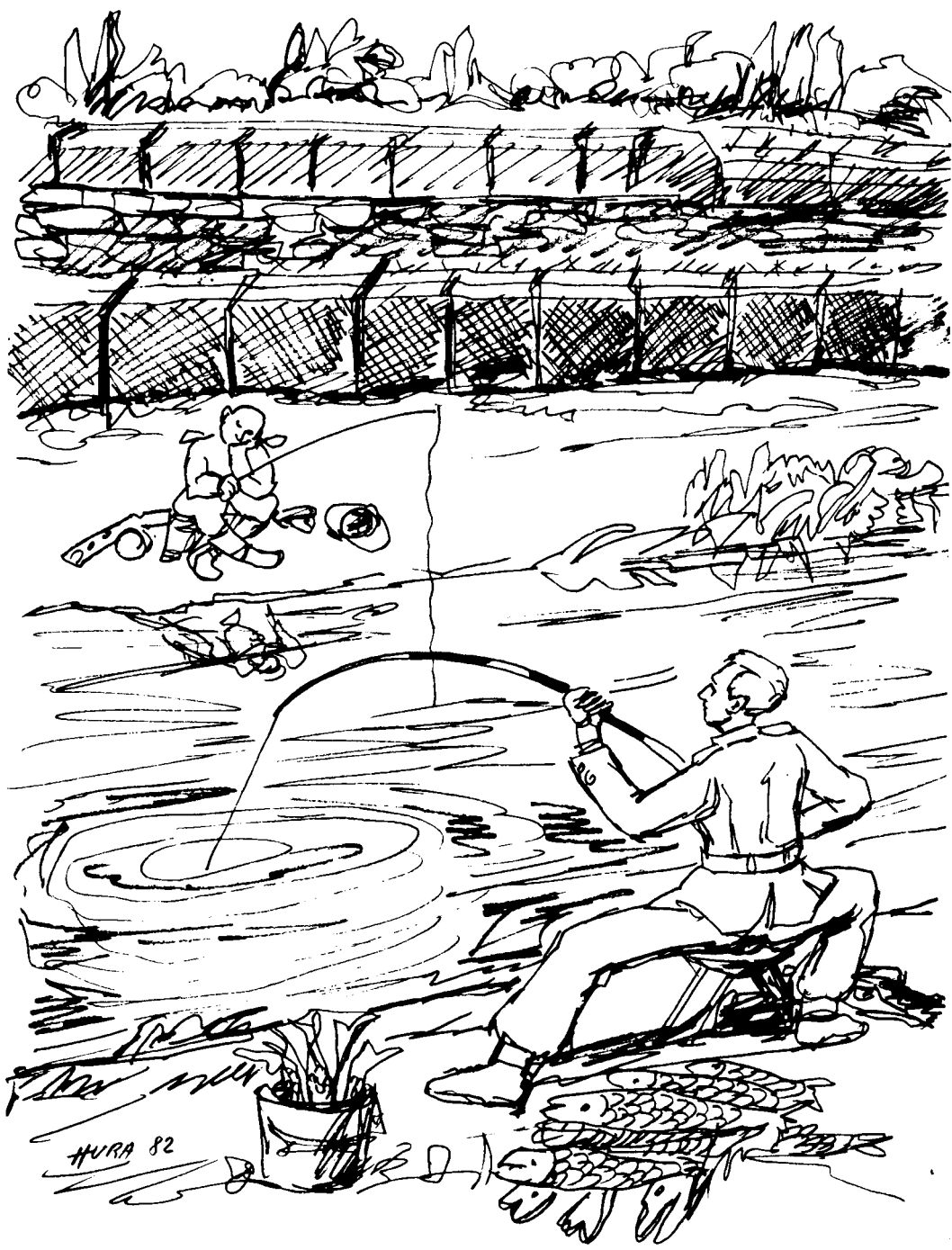
Мулла сміється:
— Зовсім ні,
Ви речі кажете смішні,
Вони, як твердять дослідяни,
Були советські громадяни.

— Що? — рабин з посміхом на те —
Байки Ви, голубе, гнете!

Мулла ж:
— Я голову даю,
Що думку доведу свою:

Бо ні Адам, ні Ева, брате,
Не мали зовсім в що уратись,
А будши голими обоє,
Не мали даху над собою,
І з яблуком на всю сім'ю
Гадали, що живуть в раю.

26.12.80

HURA 82

МУДРА РИБА

Стоїть на Ельбі пост німецький,
А проти нього пост советський . . .
(Назвати можуть німаки
Своєю тільки пів-ріки).

От на німецькій стороні
Ловити щуки й окуні
Виходить Ганс — німецький вояк —
І риби низанок аж троє
З води виловлює щодня.

А після муштри-навчання
Солдат советський і собі
На Ельбу з вудкою прибіг.

Стоїть і ловить кілька днів
І хоч би був одну зловив . . .
Він вже і так і так сіда,
Та риба не клює — шкода!

— Камрад — питає в німака —
Скажи, причина тут яка:
Ти тягнеш рибу раз-у-раз,
А я лише марную час?

А німець каже:
— Шкода й праці,
Хоч сто пиши тут деклярацій,
Так, як і все у вашім світі,
Боїться й риба рот розкрити.

13.11.80

І от тепер зустрілись ми
У смертній камері тюрми,
Щоб не подумав хто, що „Правда”
Друкує брехні та неправду,
Бо стану трупом я на правду.

14.12.80

ВИСОКІ ПРЕМІЇ

В одному олімпійському місті
Зустрілись двоє хокеїстів:
З Канади та з ССРСР,
І річ ведуть про те про се.

— У нас — канадець факт наводить —
Є конкурси краси та моди
І навіть конкурс анекдотів,
Тож і нема нудьги й мертвоти.

— А що з тих конкурсів за зиск? —
Пита московський хокеїст.

Канадець:
— Їхня проста суть:
Хто перший — премію дають.

— І що ті премії високі? —
Москвич зондує заздрим оком.

На то канадець:
— Достобіса!
Буває, що і двадцять тисяч!

Що тут сказати москвичу?
— У нас про моду і красу
Я, правда кажучи, не чув.
Хто ж ма до анекдотів лас,
Дістане премію і в нас.

— Невже? — не вірить канадієць,
Бо щось не зовсім розуміє —
І що, — великі платять суми?

Советський гокеїст подумав
І каже, зиркнувши на боки:
— Буває, що і двадцять років!

4.1.81

ПРАВИЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ

Щоб світ здогнать демократичний,
Завів пан Сталін п'ятирічку,
І от з далекого села
Гонець до нього прибува
З таким питанням від селян:
„Для чого п'ятирічний плян?“

З гінцем йде Сталін до вікна
Й густу фіранку відпина:
— Дивись на площу — в цьому місці
Проходить авто раз на місяць,
Та хай скінчиться п'ятирічка,
Тут авта плістимуть, як річка.

За тиждень, може, або й два
Гонець додому прибува . . .
Щоб знати, нашо п'ятирічка,
Всі йдуть на сходини публічні.

Тоді якраз у тім селі
На цвинтар, бач, мерця несли,
Гонець і каже тут:

— Селяни!

Нехай цей труп за приклад стане,
Глядіть на площу — в цьому місці
Мерця проносять раз на місяць,
Та хай скінчиться п'ятирічка,
Тут трупи плістимуть, як річка!

27.11.80

RESTAURANT

CAMARO

HUM82

ЧИЄ АВТО?

До одного з советських міст
Прибув з Америки турист,
На вулиці поставив авто,
А сам на розгляди подався.

Тут до машини ізнічев'я
Підходять два знавці місцеві,
І перший з них:

— Яка краса!

Оце машина!

• Чудеса!

Советська техніка могутня
Це наша сила і майбутність!

Озався другий:

— Ви пригляньтесь,

Машина це американська,
Невже ж так важко розібратися,
Де наша й де ненаша праця?

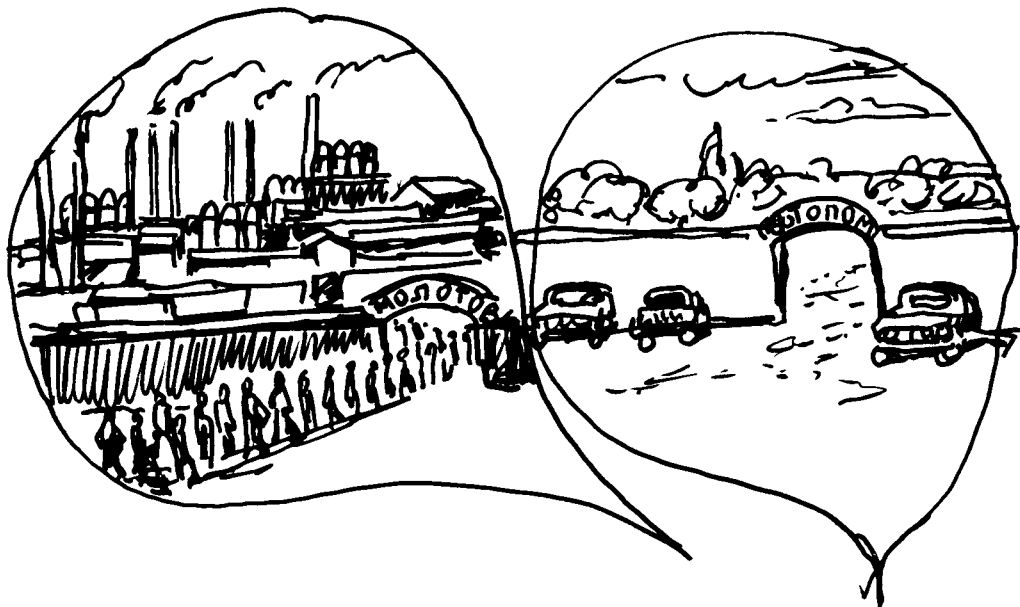
А перший:

— Знаю я прекрасно,

Тут і сліпому, мабуть, ясно,
З якого ця машина краю,
Та я, пробачте, вас не знаю!

26.10.80

ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ ТА ДОСТАТКИ

Гум
82

УСЕ НАВПАКИ

Один з Америки експерт
Відвідав якось СССР.

Коли ж вернувся він додому,
Його й запитують знайомі:

— Ну, як там?

Враження які?

— Там все — той каже — навпаки!

— Як так? — дивуються цікаві.

От їм експерт питання й ставить:

— Кому належать знані вам

Заводи Форд?

— Директорам!

— А авта, що довколо брам?

— Відома річ — робітникам!

— От бачите, а у Союзі

Картина зовсім інша, друзі!

Який завод не візьмеш там,

Належить він робітникам,

Зате тих кілька авт при брамі,

Усі, як є, — директорам!

25.6.81

АВТОМОБІЛЬНИЙ ВИПАДОК

У канцелярії небесній
Померлі душі безтілесні
Небесний викликає клерк:
— Хто в автовипадках помер?

Виходять три: один еспанець,
Москвич один і парижанин.

Клерк кожного питає:
— Хто?
— Якого виробу авто?
— У чім аварії причина?

Підходить перший бідачина:
— Я за походженням — еспанець.
„Форд” — моє авто.
Я був п’яний
І сп’яну врізався у стовп.

За першим другий підійшов:
— Я родом парижанин є,
Моя машина — „Шевроле”,
Я від кохання втратив глузд,
І авто гнав, — признавсь француз.

— А я з Москви — говорить третій —
І жив постійно на дієті,
На „Волгу” гроші відкладав
І з голодухи дуба дав.

10.1.81

РЕАЛЬНО ЧИ НІ?

Колишній слідчий комітетський,
Часів сваволі ветеран,
Про різні напрями в мистецтві
Читав у школі школярам.

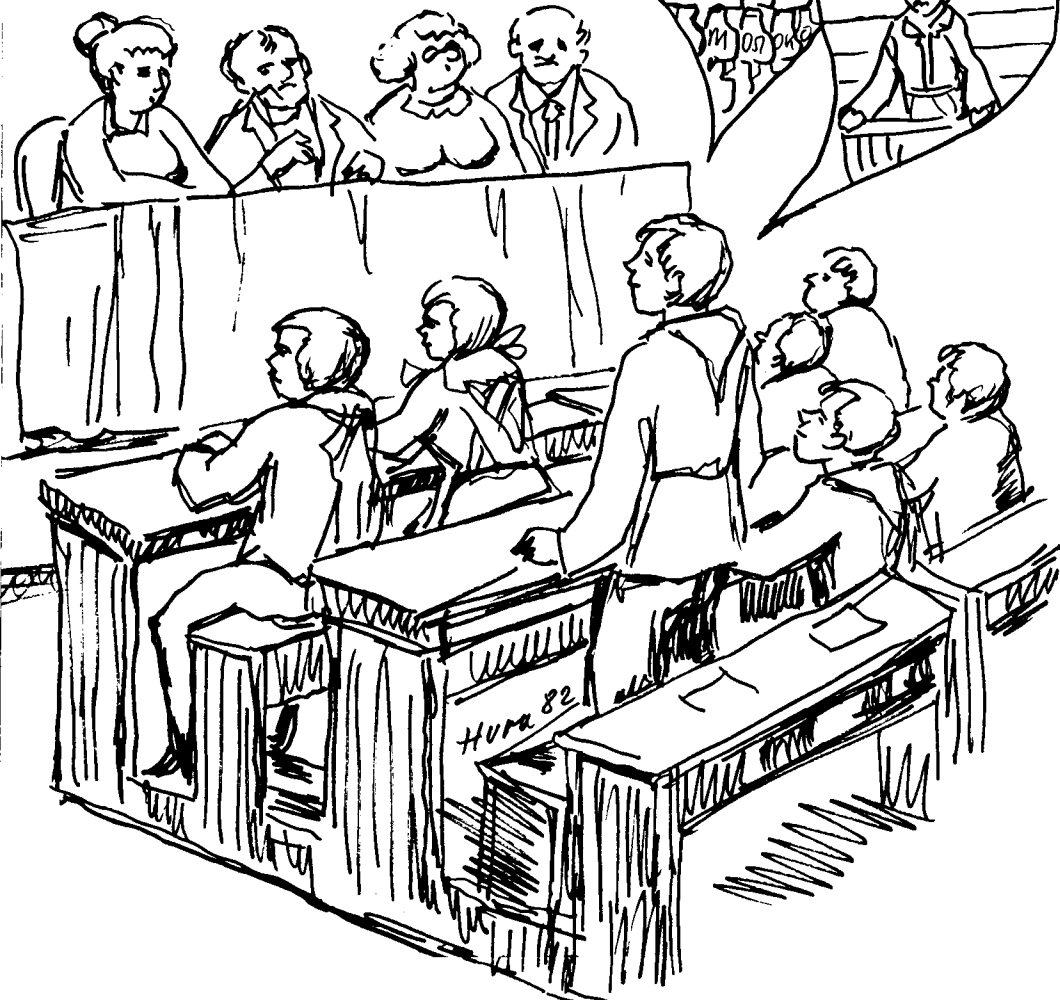
— От перед вами дві картини —
Говорить знатний педагог —
Одна з них зветься „Ім'янини”,
А друга має підпис „Бог”.

Картина друга нереальна,
Бо ж Бога, знаєте, нема,
Зате вже перша геніяльна —
Реалістичного письма:
Тут стіл і на столі миски,
І в кожній мисці — ковбаса.
Цей напрям надиха мистців
Творити справжні чудеса.

Аж тут один школяр встає:
— Гадаю я, що геніяльний
І перший твір є нереальний:
Бо ж ковбаса хіба в нас є?

30.8.81

ДО РЕВОЛЮЦІЇ

ЯКА РІЗНИЦЯ?

На іспит в школу молочарства
Високе з'їхалось начальство,
І от одному з перших учнів
Попавсь такий квиток блискучий:

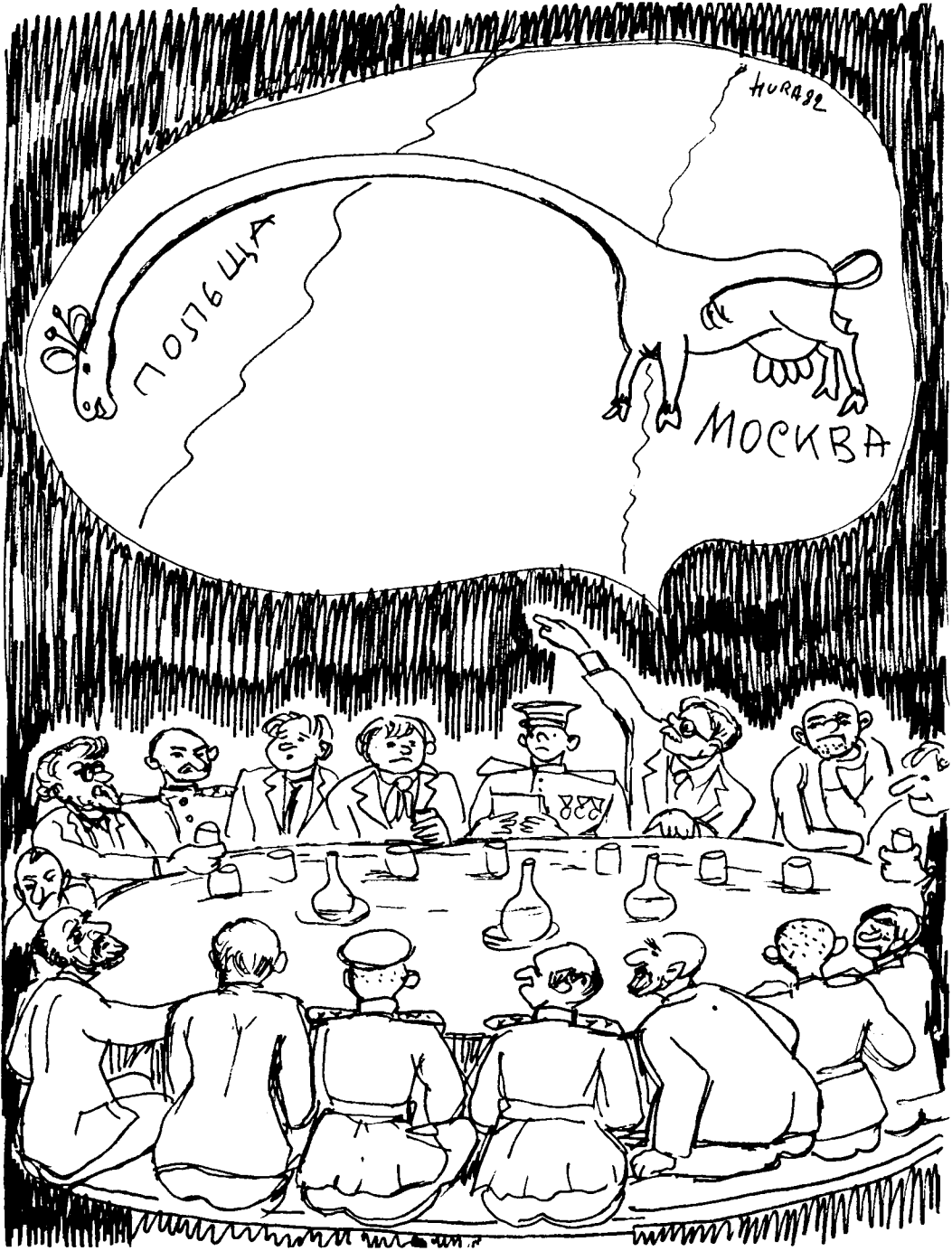
„Торгівля маслом в СССР
До революції й тепер”.

Подумав хлопець й каже так:
— Я в красномовстві не мастак,
І наведу вам тільки приклад,
Що зміна сталася велика:

На вході в торговельну точку,
Де продавався продукт молочний,
Тоді, як правив лютий цар,
Писали просто „Молочар”.
Були там завжди масло, сир,
Сметана, молоко, кефір.

Коли ж настав новий закон,
На вході пишуть „Молоко”,
Зате в крамниці, як на жарт,
Самий в халаті молочар.

8.7.81

РОЗВ'ЯЗАННЯ ХАРЧОВОЇ ПРОБЛЕМИ

Москва на науковий пленум
Скликає всіх своїх учених,
Ще й „розкріпачених братів” —
Румунів, чехів, німаків.

На розгляді одне питання:
Біда!

З харчами відставання!
Яким, — хай хто порадить — робом
Таку, бач, вивести худобу,
Аби і м'яса й молока
Було б доволі у мисках.

Три дні точилися дебати,
Старався всяк своє сказати:
Хто схрещував козу й кита,
А хто — слонику і крота,
А хто божився: „М'ясо буде!
Схрестіть-но мишу та верблюда!
Раз: буде плідне, як мишва,
Й води не питиме, це два.”

Аж ось журі повідомля —
Проект затверджено Кремля:
„Схрестіть жирафу і корову,
З тим, щоб гібрид цей показовий
Міг пастиись в Польщі чи в Литві,
Ну, а доївся б у Москві.”

28.11.80

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ЯЩІРОК

На з'їзді ящірок в Сахарі
Були дискусії тривалі:
Хтось дав, бач, знати плазунам,
Що комуністи прийдуть там.
От і поклали ящірки
На інші вибратись піски.

Зустрівши тих, які тікали,
Одна гадюка і спитала:
— Чом ви, вік живши в цім краю,
Вітчизну кинули свою?

— Бач, там, де прийдуть комуністи,
Відразу все зникає чисто,
І, першим ділом, люди знають,
Пісок там цукор пропадає:
З піском зник хліб на Україні,
У Польщі — шинка, м'ясо, свині,
В Литві не стало молока,
Пропала риба по річках . . .
Нема піску й на Кубі цукру,
Така й на нас чекає мука,
Як Біг допустить їх до нас:
Пісок в Сагарі зникне враз.
Тим і поклали ящірки
На вільні вибратись піски.

19.4.81

ЩО ТАКЕ БАЙКА?

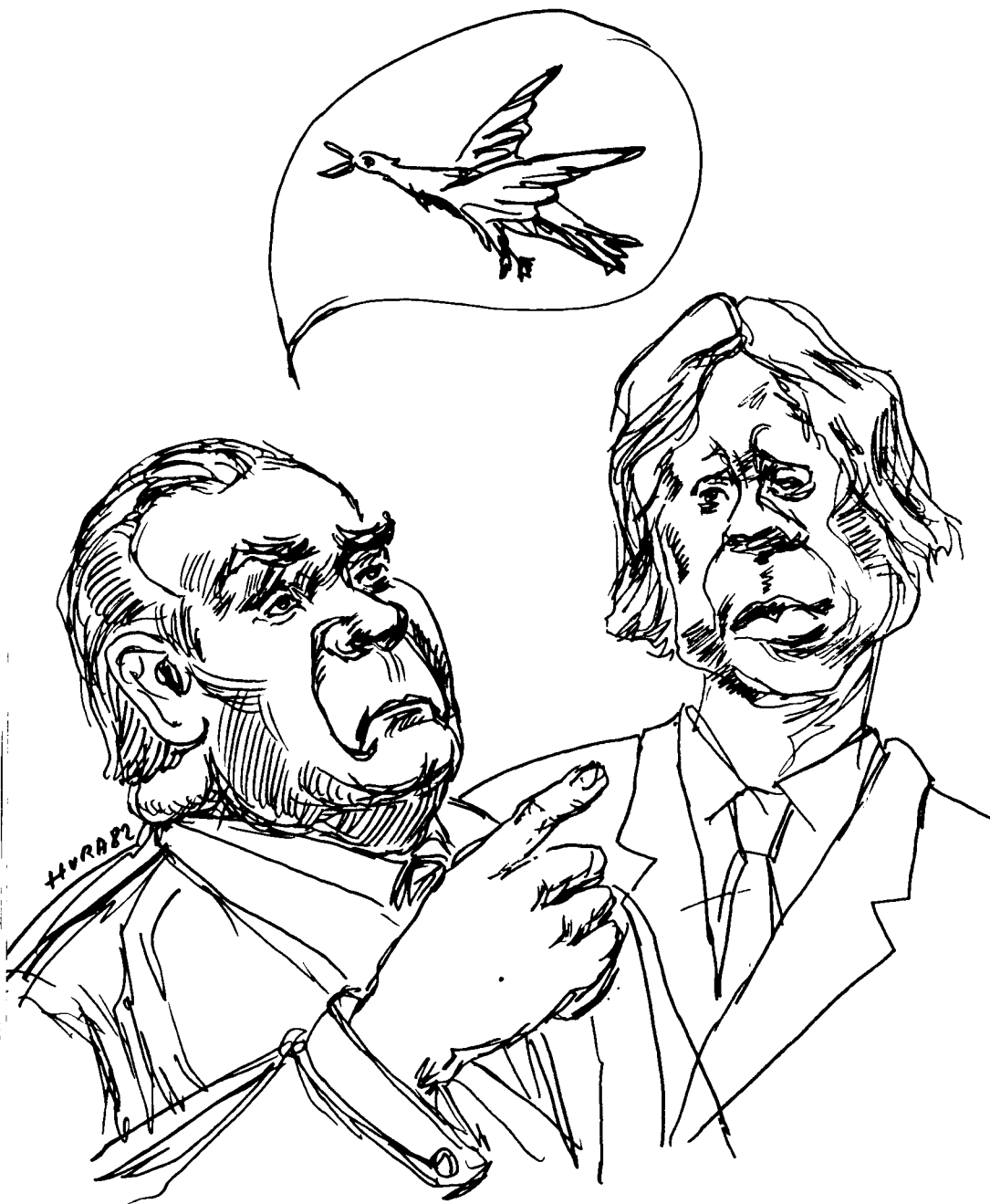
У школі молодий учитель
Розкажує про байку дітям:

— Такий це жанр розповідальний,
Де всі особи нереальні.
Згадайте цей рядок, приміром,
„Вороні Біг послав кавалок сиру”.
Всі знають, що богів нема,
А в байці автор жартома
Про те, чого нема говорить
І так повчальний образ творить.

На завтра розповідь про байку
Питає вчитель у Михайла
І чує відповідь таку:

— У байці на словах, формально
Існує те, що нереальне,
Згадаймо цей рядок, приміром,
„Вороні Біг послав кавалок сиру”.
Байкар повчальний образ творить
Й про те, чого нема говорить:
Ворона в Байці сир трима,
А сиру ж, знають всі, нема.

7.5.81

ПОВНА ПРИВАТНІСТЬ

Щоб зрозуміти світ тутешній
У Картера питає Брежнев:
— Що заробля, скажім, на рік
Американський робітник?

— Десь, тисяч десять — каже Картер,

— А скільки — Брежнев знов питає —
Він тратить в рік на прожиття?

— Та щось приблизно тисяч п'ять.

— А де ж — це Брежнев вичисляє —
П'ять зайвих тисяч він діває?

А Картер:

— Вільний птах на крилах!
Це, бачте, не моє вже діло!

І тим, що знався на лічбі,
Питає згодом і собі!;
— А що советський робітник
Приблизно заробля за рік?

Стис Брежнев зморшки на чолі:
— Десь, коло тисячі рублів.

— А скільки він проїсть за рік?

— Та, мабуть, тисячі із три.

— А де ж - підскочив Картер з місця —
Бере він ще отих дві тисячі?

А Брежнєв:

— Вільний птах на крилах!
Це, бачте, не моє вже діло.

3.12.80

ДВА ПРОВОДИРИ

В Московському палаці зборищ
Великий відбувався форум:
Советські та індійські вчені
Зібрались на святковій сцені.

„Народ і Сталін” — реферат
Читав советський делегат.
Індійський вчений в тому ж пляні
Читав есе „Індуси й Ганді”.

А потім голова встає:
— Які питання в кого є?

Один індус й питає з місця:
— Від Ганді Сталін чим різниться?
І той і той — провідники,
Але відмінності які?

Мовчать промовці обидвоє:
Скажи, і раптом щось не тоє...

На щастя в залі під той мент
Сидів московський дисидент
І так говорить до індуса:
— Я вам на факті поясню це:

Ваш Ганді, знай, голодував,
Щоб нарід повну мав свободу,
А в нас народ голодував,
Бо Сталін повну мав свободу.

6.12.80

СЕРДЕЧНИЙ УДАР

Було це так: про те, що виграш
Припав їй в десять тисяч грішми,
Дізналась жінка в ощадкасі,
Їй не знає, як про їхнє щастя
Петру сказати — чоловіку;
Він з тиском клопіт мав великий,
І, про такі почувши речі,
Дістати міг удар сердечний.

„Спитаю — думає Секлета —
Що скаже в партбюро секретар.”

А той:

— Нехай до мене зайде,
За нього я відповідаю
І підготую до події.

І от Петро в бюро партійнім.
Про се про те іде розмова,
А там парторг бере і мовить:
— Що б ти зробив, скажи-но чесно,
Якби так виграв тисяч десять?

Петро й секунди не вагавсь:
— Усі, як є, я б вам віддав!

І тут пратійний секретар
Сердечний сам дістав удар.

4.5.81

ЦІНА СВИНІ

Турист із Ніягара Фолс
Відвідав київський колгосп,
Й пита старого дідуня:
— Що коштує у вас свиня?

А той, діставши наперед
Тверду вказівку з КГБ,
— Карбованців — говорить — зо три.
Приїжджий і роззявив рота:

— О! Це досягнення значне!
А ви тримаєте свиней?

— Хто я? — старий перепитав —
Я зроду жодної не мав.

— Чому ж при цій низькій ціні
Не купите собі свині?

Тут дід забув партійний вишкіл:
— Мені виходить вигідніше
Ще три карбованці додати
Й за шість рублів курча придбати.

7.5.81

ТИСК

Щодня не в душі лікар Пшик:
Такий тепер нездалий вік!
От і сьогодні — цур і пек! —
Із банку повернувся чек!

— Це так старий віддячив Виск
За те, що я лікую тиск!
А скільки я доклав старань!
Того не їдж! Туди не встрянь!

Всі процедури він пройшов,
А замість грошей — будь здоров!
Стривай же! Знову прийдеш ти!
Це вже не тре' й до бабки йти!

І справді, днів яких за п'ять
Приходить Виск — не може спать.

— Бігме, я не люблю цих тем —
Пшик каже під самим кінцем —
Але й промовчати боюсь:
Ваш чек із банку повернувся.

— Я не люблю і сам цих тем —
Із щирим каже Виск жалем —
І їх ніколи б не торкнувсь,
Так, бачте, тиск мій теж вернувсь!

4.7.80

ПРИЙОМ ДО ПАРТІЇ

Вступав до партії Петро,
Пройшов уже комісій з вісім,
І, десь, на двадцять перший місяць
Його і кличуть на бюро.

— От приймуть вас до наших лав —
Секретар партбюро сказав —
А родич вам із закордону,
Скажім, відпише два мільйони.
Скажіть, товаришу люб'язний,
Що б ви робили в цьому разі?

— Мільйон лишу своїм синам,
А другий партії віддам.

— Це наш! — усе бюро радіє,
А потім інший встав партієць:
— Що б ти, товаришу, робив,
Якби аж двоє мав домів?

— В одному — це Петро — я б жив,
А другий партії б лишив.

Увесь збір плеще— „Красота!”,
А з місця хтось тоді й пита:
— А що б ти, голубе, робив,
Якби дві пари мав штанів?

ПЛЯНОВА ЕКОНОМІКА

ЯКЕ ЇХАЛО, ТАКЕ Й ЗДИБАЛО

Наказ закласти птахоферму
Дістав колгосп „Червоні верби”.
Курчат купивши кілька сот,
Принесли в клітці на город,
І в гнізда, вириті в землі,
Курчат живими й загребли.
Присутній агроном велів:
— Саджайте головками вділ!

За три дні поле обдивились —
Геть всі курчатка подушились.

Не спить три ночі голова:
„Потрібна техніка нова!”
Купивши ще курчат велить:
— Тепер ніжками вділ садіть!

Проте даремно мудрували:
Курчата всі позадихались.

Тут хтось і радить до міністра
Послати докладну записку:
„Мовляв, що діять?
Так і так. —
Немає успіху ніяк.”

За тиждень, може, чи за два,
Дістав депешу голова:
„Не зволікаючи й секунди,
Пришліть міністру пробу ґрунту!”

15.11.80

ДВА ПЕКЛА

Як Тіто вмер, в судах небесних
Дебатів не було довжезних:
До пекла визначили Тіто . . .
От він і жде по-під ворітьми.

Коли це бачить — через браму
Хрущов йому маха руками:
— Товариш Тіто, йди до нас!
А Тіто:
— Я ж і йду до вас!

— Та ні — кричить Хрущов здалека —
Тут, бачте, в небі є два пекла:
Є пекло капіталістичне
І пекло соціалістичне.
То ви до нашого ідіть —
У нашім пеклі легше жить.

Невіра Тіто був весь вік,
От він здивовано й відрік:
— Дошу, хто мокрий, не боїться!
Невже ж і в пеклі є різниця?

Хрущов на те:
— Авжеж що є! —
І тут же факти подає:

У соціалістичнім пеклі
Частенько запива директор,
Чортів текучість величезна, —
Сьогодні палить, завтра шезне;
Смоли нема не день не два,
А і по місяцю бува;
Як є смола, немає дров,
А є дрова і чорт прийшов,
Тоді немає сірників . . .
Тож, вибираючи з двох кривд,
Є ліпше в кожному аспекті
Пектись в соціалістичнім пеклі.

30.12.80

МУДРИЙ НАЧАЛЬНИК

Б'є молот в рейку: „Бам! Бам! Бам!”
До праці кличе таборян . . .
Аж то мороз, сніги, зима . . .
Охоти жодної нема.

До шефа з рапортом зайшов
Черговий наглядач Попов:
— На поруб лісу у сосник
Не вийшло десять чоловік.

— До мене приведи усіх
Я махом вилікую їх!

Коли прийшли тих десять в'язнів,
Начальника аж душать спазми:
— Чому на працю не пішли?
Один говорить: „Зуб болить”,
Той каже „Хворий” той „Слабий”,
А той „Я нині вихідний”.

— У мене досвід є лікарський —
Начальник рік — Усіх у карцер!

Аж тут котрийсь і мовить з лави:
— Учора чоботи дістав я,
І з них один на праву ногу
Й на ліву другий . . .
Бійтесь Бога!
Як я на працю вийти міг?

Подумав шеф, а там і рік:
— Причина ваша незвичайна,
Я вас від карцеру звільняю,
До завкомори підійдіть
І з двох чобіт один змініть.

На другий день у ліс сосновий
Той в'язень не виходить знову.

— У чому річ — його питають,
— А як же — він відповідає —
Я йти повинен, люди добрі?
На ліву ногу кожен чобіт!

29.11.80

НОВА ТЕХНІКА

Раз на московське підприємство
Прийшли у гості іноземці,
Директор став екскурсоводом
І сам гостей цехами водить.

— Могутня техніка нова
Нам перемоги здобува —
Швидкий, як завжди, на язик
Гостям товкмачить керівник.

Нове советське виробництво
Гостей цікавить до дрібниці;
Оглянувши новий верстат,
Один і каже делегат:
— У нас на приладах таких
Один працює робітник,
А чом у вас працює два?
Так учить техніка нова?

Директор добре не дочувши,
До іноземця обернувся:
— Чому тут робить тільки два?
Це в нас, як виняток, бува.
Як правило, тут робить трое,
Так третій, бачте, нині хворий.

6.3.81

ПОТОГІННА ПОСАДА

Раз у Новому Орлеані
Такі проведено змагання:
Хто дасть своєї сили доказ —
З цитрини зцідить більше соку,
Затиснувши її в кулак?

От перший пишеться поляк,
Схопив цитрину — тис і тис
Та більш, як ложку не натис.
За ним цитрину взяв француз
І той же вийшов з ним конфуз.
Японець, німець, італієць
Так само витисли не більше.

Тоді суддя дає цитрину
Советському громадянину . . .
Цей стис цитрину без зусилля,
І сік став капати повільно . . .
Десь, націдивши із півсклянки
Він вже іти збирався з рампи . . .

Аж тут підскочив репортер:
— Як звати вас, достойний сер?
А той і каже:

— Я не сер!

Я — нормувальник СССР!

26.6.81

НЕСУМІСНІ РЕЧІ

На зимовій Олімпіяді
Зустрілись діти: Ед і Ада;
Школяр із штату Делавер
І піонерка з ССРСР.

І от, як то, звичайно, діти,
Усяк свій край почав хвалити.

— Ми маєм гори шоколяди! —
Хлопчина дівчині провадить,
А та, аби не бути ззаду:
— А ми Советську маєм владу!

— Подумаєш, — тут каже Ед —
Це не великий раритет,
Бо й ми, коли ти хочеш знати,
Советську владу можем мати.

— О, так! Буває все під сонцем, —
Говорить Ада — тільки он що:
Як діждете цієї влади,
В вас більш не буде шоколяди!

21.5.81

НОВИНИ АГРОТЕХНІКИ

Письменницька московська спілка,
Відбувши конференцій кілька,
Листа послала до Стокгольму,
До Комітету Премій Нобеля,
Щоб премію з літератури
Дістав би не якийсь там дурень,
А геній і талант справдешній,
Наш Леонід, Ілліч наш, Брежнев.

Зійшлися члени на дебати:
Кому ж ту премію віддати?
І по дискусіях палких,
В одну злилися всі думки:

„На премію літературну
Партійний не підходить штурман,
Та, щоб не гнівались Совети, —
Признала більшість Комітету, —
Хай Леоніда Ілліча
Ще краща премія квітча,
А саме, премія щорічна
За успіхи агрономічні.”

Які? — питають читачі.

За те, що, бачте, запровадив
Передову агрономію:
Пшеницю в Казахстані сіє,
А урожай збира в Канаді.

1.1.81

НАУКА, КУЛЬТУРА, МЕДИЦИНА

ВІДРАЗУ ВИДНО

В Париж на з'їзд митців французьких
Прибула Фурцева Катруся —
Міністр культури ССРСР.
І от спеціальний офіцер
Веде по вулицях її:
Які то тії буржуї?

Усе, бач, їй цікаво знати,
Аж раптом вивіска строката:
„Сальон шедеврів Пікассо”.
Землі советської посол
Прямцем повз касу йде до залі,
Три слова кинувши недбалі:
— Міністр культури ССРСР.

— Хвилинку, — каже білетер —
Нехай-но підніму я трубку
І Пікассо покличу хутко.

— А хто такий ваш Пікассо? —
Здивовано пита посол.

— О, — схаменувся білетер —
Заходьте, пані, до фойє,
Бо ви таки, я бачу, є
Міністр культури ССРСР.

24.12.80

КУЛЬТУРНА РЕВОЛЮЦІЯ У КРЕМЛІ

Щоб вся кремлівська верхотура
Збагнула, що таке культура,
Про образ парткерівника
Читали лекцію в ЦК.

От Мікоян, Хрущов та Брежнєв
Уклали договір належний:
„Хто слово скаже з них лайливе,
Двом іншим платить тої ж хвилі
По сто карбованців, як штраф, —
Щоб до культури кожен праг.”

Надходить вечір; і вся трійця
Гуляти йде на луг альпійський.
Тут Брежнєв й каже:
— Суча миша!
Яка відпруга тут і тиша!

А Мікоян:
— Я падлом буду,
Коли таку красу забуду!

— Платіть по сотні, лихослови! —
Тут голос пролунав Хрущова, —
Платіть по сотні, хулігани!
Побрав би дідько вашу маму!

21.11.80

ХТО ВІД ЧОГО ВМИРАЄ?

На міжнародньому конгресі
Зустрілися: француз професор,
Магістр з британських островів,
З Канади лікар та з Москви.

Розмова йде, як і звичайно,
Який і де хто успіх має.

Канадець каже:
— В нас сухоти
Вдалось геть чисто побороти,
Лікуєм виразку й катари,
Та ще вмирають від інфарктів.

Британець:
— Ми лікуєм серце,
І від абортів впала смертність,
Та всякий успіх не без браку —
Ще умирають в нас від раку.

Француз:
— В нас успіхи великі:
Від тиску віднайшли ми ліки,
Екзему гоїмо хронічну,
Та мруть ще хворі венеричні.

Тут слово мовив гість з Москви:
— У нас не лікарі — волхви!
Далеко вам до нас, бружуюм:
Від чого ми слабих лікуєм —
Чи то сухоти чи то скрут —
Від того наші хворі й мруть.

31.12.80

ВИСОКА ОСВІТА

Микола Бевзь — міністр освіти, —
Як член партійної еліти,
Що задає в державі тон,
Провів додому телефон.

На праці цілий день міністер,
А огрядна і чепуриста
Його дружина сама вдома.
Аж раптом телефон і дзвонить.

Жіночий чути з трубки голос:
— Вітання і поклін Миколі!

— А хто такий його віта? —
Дружина сторожко пита.

— Скажіте, що вітає Оля, —
Ми з ним в одній учились школі.

А жінка їй на це як вчеше:
— Кому оце ти, шльондро, брешеш?
На власнім і спіймалась слові:
Міністр не вчився в жодній школі!

15.5.81

ЯКА ПОТРЕБА?

До головного чехів міста
З Москви приїхали туристи,
І для приємности й розваги
Гуляють вулицями Праги.

От і питають їх пражани:
— Чи гарний край наш, чи поганий?

— Усе у вас у чехів мило,
Лише одно незрозуміло:
Навіщо вам отут в Європі,
Сказати б, у самому серці
Морської фльоти міністерство?
У вас же всюди суходіл, —
Нема океанів та морів?

Подумав чех і відповів:
— Я в цьому ділі не експерт,
Але навіщо в ССРСР,
Де з краю в край дроти і мури,
Є кілька міністерств культури?

29.12.80

МЕТОД СОЦРЕАЛІЗМУ

Щоб свій прославити талант,
Письменник написав роман
І до редакції приніс,
Та щось редактор морщить ніс:

— Ви не йдете у ногу з часом,
У творі повно викрутасів,
А чи згадали ви хоч раз
Про Леоніда Ілліча?

До праці знов узявся автор —
Писав і прів, робив поправки,
І доля знов за місяць-два
Його з редактором звела.
Не прочитавши і сторінки
Той віддає назад уклінно.

Не знає автор в чому річ:
— У мене ж Леонід Ілліч,
Як кращий з кращих добродійців,
На першій виступа сторінці!

— Відстаєте від віку знов —
Редактор автора вколов —
Перш ніж вождя читач зустріне,
Аж пів читатиме сторінки!

15.11.80

ШВИДКІСНА ГРА

Щоб розумітись на мистецтві
Не так, як порося в аптеці,
Міністр культури ССРСР
Зібравсь на камерний концерт;
І, як ведеться у міністрів,
На п'ять яких хвилин спізнився.

— Це що — питає він — виконують?
— Дев'яту — каже хтось — симфонію.

— Дев'яту? — здивувався міністер
І вже хотів був навіть сісти,
Аж ні . . .

Подумав і йде геть,
Немов його ужалив гедзь.

Про цього поспіху причину
Його й запитує дружина,
А він:

— На місце диригента
Давно шукав я претендента,
Та вже тепер готові ноти:
Узавтра і звільню з роботи.
Це ж за малим що не шкідництво:
Я но на п'ять хвилин спізнився,
А він ні більш, ні менш, а вісім
За п'ять хвилин симфоній вчистив!

30.5.81

ЗВІДКИ ЙДЕ ПРОГРЕС?

Забувши справи повсякденні,
Вели дискусію учені:
„Яка одна у світі нація
Була творцем цивілізації?”

Один з учених каже:

— Рим!

Аж інший, бач, не згоден з ним:
— Де б ви були із вашим Римом,
Як не було б Єрусалиму?

А гість з Москви на ці слова:

— Колиска розвитку — Москва!

І всяк з достойних референтів

Свої наводить аргументи:

— Римляни — каже з них один —
Побудували водогін!

Єврей на це:

— В Єрусалимі

Учені порпались в руїні,

І що б ви думали знайти

Їм пощастило там? . . .

Дроти!

Отак і виникла ідея,

Що телеграф це твір гебреїв.

За ним устав москвич заспалий:
— Ми всю Москву перекопали,
Але нічого не знайшли,
Це значить наші прапрапрадіди
Не щось там мали вже, а радіо!
Тож не сушіте голови:
Прогрес у світ іде з Москви!

8.9.81

НАОЧНЕ ВИКЛАДАННЯ

Затим, аби злочиний світ
За партією йшов услід,
Кремлівські боси за Хрущова
Відкрили по всіх тюрмах школи.

От злодій раз і просить вчителя
Закон Айнштайна пояснити.

— Це — вчитель каже — дуже просто:
Все ніби те, але й не те,
Усе є різне і те саме.
Ну що?

Тепер дійшло до тями?

— Шкода! — зітхає учень прикро —
Ви краще наведіте приклад.

— Наочний приклад є у мене:
Хай я заліз тобі в кишеню:
Я маю у кишені руку
Й ти маєш у кишені руку.
Це нібито одне й те саме
І зовсім інше заразом.
Тепер, гадаю, ти утямив
Айнштайна головний закон?

На це пояснення блискуче,
Подумавши, говорить учень:

— Десь, був Айнштайн той хлопець битий
І знав, як треба в світі жити;
Одного я не розумію:
Чому сидять в тюрмі злодії,
Коли за те, що тяг з кишені,
Айнштайна славлять всі учені?

16.10.81

**ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА,
НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ,
СВОБОДА РЕЛІГІЇ**

Pilsner Urquell

H. V. K. 82

ХТО ПРОСИВ?

Раз чеський уряд символічний
Мав прийняття дипломатичне,
Де, як заведено давно,
Була перекуска й вино.

Офіціанти по столах
Розносять, хто чого забаг,
Один яєшню замовля,
Той — біф, той — шніцель, той — гуляш.

По горло клопоту в обслуги —
Тому дай те, а тому — друге,
І в хапанині тій великій
Збивсь один кельнер з пантелику:
Спинився з тацею в руках
Й замовця поглядом шука,
Знайти не зміг й питати мусів:
— Вареників просив хто руських?

Ніхто не чує юнака,
Тоді він голосніш гука:
— Вареників хотів хто руських?
Нема замовця.
— Хто хтів руських?
Підносить голос офіціант.

Один від столу дипломат,
Візьми свій рот і розтули:
—Ніхто не хтів.
Самі прийшли.

7.12.80

ЩО ТАКЕ РОЗРЯДКА?

У клубі лекція безплатна
На тему „Що таке розрядка?”
(Це слово — третій варіант
До слів „відпруження” й „детант”)

Всі факти лектор розтлумачив,
Щоб кожен розумів і бачив,
Яку політику тепер
Веде стомирний ССРСР.

Слова прослухавши масні,
Прийшов додому дід Корній.

От жінка дідова й пита:
— Про що ж той лектор вам читав?
А дід на то:

— Це, бач, шуліка,
Пошивсь у друзі до індиків:
Наш уряд Захід підмовля,
Щоб волю виконав Кремля:
„Ви правди не кажіть про нас,
Й ми не брехатимем на вас”.
Така ота розрядка є,
А світ, як бачиш, і клює.

16.2.81

РЕПЛІКА ПО СУТІ

— Немає Бога! — наш девіз —
Товкмачив вірним комуніст,
Коли, як платний агітатор,
Ходив од хати і до хати.

Та от зустрівсь йому вірянин,
Твердий у вірі, наче камінь;
— Я так на цей дивлюся предмет:
Були мої християни предки, —
Мій батько, прадід мій та дід
Із Богом прожили весь вік,
Мені ж, я мислю, не годиться
Цуратись прадідніх традицій.

— Тоді, — приховуючи злість,
Питає хитро комуніст —
Якби ваш батько і ваш дід
Були б злодії весь свій вік,
Ви і собі були би злодій?

— О, ні, товаришу добродій! —
Вірянин миттю слово втис —
Тоді б то був я комуніст!

26.11.80

СЛАБИЙ БРАТ

Про виїзд з ССРСР до Штатів
Товариш Бергер став старатись,
І з клопотанням про від'їзд
До відділу з'явився віз.

Начальник повагом протяг:
— На сталий побут і життя?
А нащо в Штатах жити вам?

— Так, бачте, брат у мене там,
Слабий на серце і на очі,
Йому я в поміч бути хочу —
Ділам і дому давши лад,
Глядітиму його, як брат.

— Не бачу я потреби в тім,
Щоб жити саме там із ним.
В Союзі лікарів є досить.
До нас ваш брат хай візу просить,
А ви, і то без жодних скрут,
За ним глядітимете тут.

На шефа дивиться прохач,
А там візьми і розтлумач:
— Товариш, певно, з моїх слів
Мене на зовсім зрозумів:
Мій брат, хоч і побитий долею,
Слабий на серце, не на голову.

9.12.80

ЛЕГКИЙ МЕТОД

В Кремлі в цирульні стригся Брежнев.
Голяр і каже обережно:
— Який кінець подій у Польщі?

Клієнт державний ніс наморщив,
Але мовчить, ні пари з уст.

Стригаль же попри цей конфуз
Питання ставить знов і знов.
Шкода!

Ілліч сидять, як стовп,
Відкрити не бажають рот.

Тут охоронник-патріот,
Відвівши голяра набік,
І каже:

— Прикуси язик!
Невже не бачиш, що Ілліч,
Не спавши вже котору ніч,
Відповідати на питання
Не мають жодного бажання?

— Та я й на відповідь не жду, —
Цирульник кинув на ходу —
Мені, питавши, легше стригти,
Бо волос, бач, у нього злігся,
Коли ж питаю, все, як є,
Волосся дибки і встає.

3.1.81

ЧУЖИЙ РЕЦЕПТ

В Каїрі на військову раду
Зійшлися по війні араби:
Як сталось, що за кілька днів
Єгипет стільки загубив?
І на питання: „Як це так?”
Бажає відповісти всяк.

„Тому що заслабий був тил”
Промовець перший провістив,
„Советські підвели нас танки”
Доводив другий єгиптянин,
А третій викликав овацію,
Що склав пеню на авіацію.
Хто бачив корінь зла в піхоті,
Хто в розвідці, а хто у фльоті.

Тоді устав міністр військовий:
— Мені здається так, панове,
Сказати нібито й незручно,
Советський винен тут підручник,
Який нас тактики учив,
Бо він завдав найбільше кривд.

Підручник вчив нас відступати,
Терен всій ворогу віддати
І ждати поки сніг з морозом
Почне в ворожій стані розклад.
Повіривши в чужі рецепти,
Ми і набралися халепи.

5.12.80

БІЛА МИШКА

Щоб зберегти врожай гігантський,
Селекціонер американський,
Як вислід дослідів успішних,
Маленьку вивів білу мишку,
Котра, як тільки там прибуде,
Де хтять мишви позбутись люди,
Збирає всіх мишей, як є,
І враз їх чаром обдає,
Що миші за її наказом
Шукають річку і одразу
Одна по одній скачуть в воду
І гинуть гості на догоду.

Американські гендлярі
На агровиставку в Москві
Цю білу мишку й привезли.

Як і ведеться в ССРСР,
До того, як пустити чернь,
Дивитись на чуже добро
Прийшло усе Політбюро.

Коли оглянули всі залі,
Їм білу мишку показали,
І як вона своїх сестричок
Веде топитися до річки.

Дививсь на це високий лідер,
А там говорить так до гіда:
— Чудову маєте ви мишку,
Та ми дамо ціну ще вищу,
Як пришлете нам на хазяйствечко
Такого білого китайчика.

28.4.81

МОВНЕ ПИТАННЯ

Один єврей на Україні,
Діставши виклик від родини,
Щоб мати візу на руках,
Ходив по різних урядах.

— І чим вас цей Ізраїль вабить? —
Спитав його один начальник —
Життя там зовсім нелегке:
Раз-два і ступиш на слизьке . . .
По-перше треба говорити
Не якимось там, а на івриті.
Ви вивчили уже іврит?

Прохач такий дає одвіт:
— Ні, ще не вивчив, але вивчу.
А шеф йому питання вбивче:
— А поки вивчите іврит той,
То що ви станете робити?

Єврей подумав і навзаєм
І сам начальника питає:
— А що ви станете робити,
Як прийдеться китайську вчити?

30.4.81

ЄДИНЕ МІСЦЕ

Раз на засіданні ЦК
Зчинилась буча, ще й яка! —
Впав Шелест у глибокий шок:
Пропав його носовичок.

На рівні всі зірвались ноги
Й шукати кинулись прожогом
По всіх кімнатах, по кутках . . .
Гармидер, рейвах — просто жах.

Тоді сумного й невеселого
Щербицький і питає Шелеста:
— Чому, цікаво мені знати,
Ти так брудну цінуєш шмату?

А той причину і наводить:
— Бо це єдине місце з місць,
Куди я можу пхати ніс,
В Москві не запитавши згоди.

9.7.81

КОРОТКИЙ АРГУМЕНТ

В державі малопромисловій
Настала криза урядова:
Ідуть в парламентах дебати,
Чи можна їм торгівлю мати
З країною до них сусідською,
Де процвітає людодство?

Хто з депутатів „за”, хто — „проти”;
Аж заладнати ту гризоту,
Бо в сварці глузду мало є,
Найстарший депутат встає.

І що б ви думали?
Відразу
Промовці збулися екстазу,
І з людоджерами торг мати
Обидві згодились палати.

Що ж їм сказав старий промовець?

Було його коротке слово:
— Якщо з Москвою торгували ми,
Чому на можна — з канібалами?

28.9.81

ЧОРТИ Є!

Раз комуніст з глузливим серцем
Зустрів бабусю коло церкви,
От він і каже:

— Добрий день!
Як ви, бабусю, живете?

— Та, слава Богу, помаленьку!
Йому відказує старенька.

— Згадали Бога ви дарма, —
Богів, нас Ленін вчить, нема.

— Ну, а чорти то певно є? —
Бабуся здогад подає.

— Немає і чортів, бабуню!

— Ну, це вже я не вірю, куме!
Хто ж вас тоді, як не чорти,
На нашу голову спустив?

25.3.81

ЧОМУ НЕ ВІРЯТЬ.

Прихильник католицьких догм
Мав з комуністом діалог . . .
Католик виявив всезнайство,
От комуніст його й питає:

— Чому — збагнути я не можу —
У рай віряни вірять Божий,
Й не хочуть, хоч ти в гріб лягай,
У наш земний повірять рай.
Як ви цей факт поясните?

— Питання ваше не пусте —
Теолог мовив за хвилину —
У тому, мабуть, вся причина,
Що ми свій рай і все, що в ньому,
Не показали ще нікому,
А ви — підняв католик палець —
Свій всьому світу показали.

26.5.81

ГРИМАСИ „НОВОГО” СУСПІЛЬСТВА

ТУАЛЕТНА КРИЗА

Міністер іноземних справ
Нове відряження дістав,
Звичайне діло — закордон,
Світ баламутити в ООН.

От він до жінки й каже рано:
— Малих мішечків з целофану
Мені у речі поклади,
Та тільки без дірок, гляди!

Нову діставши директиву,
Ніяк не вийде жінка з дива:
— Не можу взяти я втямки,
Під що береш ти торбинки?

Державний тут і каже лідер:
— Я, бачиш, до буржуїв їду . . .
Якби ж я був, моя стара,
Без сечового міхура!
А то боюсь у тих краях
Запалення дістати вмах,
Ще й збутися авторитету,
Бо на тамтешніх туалетах
Таблички „Для товаришів”
Ніде ще досі я не стрів,
Все „Для джентльменів”, „Для панів”;
От я й беру мішків запас —
До вітру йти в потрібний час.

12.2.80

КУРОРТНА ІСТОРІЯ

На з'їзд партійний до Баку
Прибув товариш Абакум,
І от готель „Передовик”
Прийняв його на кілька діб.

Три дні проживши на всю губу,
Приїжджий платить суму грубу.
— Ну і деруть у вас в Баку —
Говорить він рахівнику —
От у Тбілісі чи в Сухумі
Я б не платив такої суми,
Там кожен їсть і п'є без грошей,
І спить так само — дуже прошу! —
А вранці подушку підійме
Ще й сто рублів готівки вийме!

Касир не вірить:
— Те-те-те!

Щось ви, товаришу, гнете . . .
Було так з вами особисто?

— Та ні, — говорить замміністра —
Таке частенько у цім краї
З моєю жінкою буває!

17.11.80

ВАЖКІ СЛОВА

У потязі з Москви на Львів
Зустрів Федь кілька земляків,
Й сусіда Федя по вагоні
Питає:
— Що таке „гармонія”?

— Ну, як тобі сказати раптом?
Ага!

Я поясню на факті:
Якби ти був в ідальні завом,
А продавцем сестра стояла б,
За кухаря була б дружина,
Старбухом влаштували б сина,
Касиркою була б дочка,
Кум взяв би пост рахівника,
Зять постачальником служив,
А батько в сторожі пошивсь;
Цей збіг обставин у наш час
Й була б гармонія для вас.

За мить сусіда знов до Федя:
— А що таке тоді „трагедія”?

— Сказати широко, без прикрас,
Оця гармонія для вас,
Була б трагедія для тих,
Хто б їсти мав до вас прийти.

24.4.81

ХТО НАЙБАГАТШИЙ?

У Ялті Черчіль, Рузвельт, Сталін
Чимало пунктів розглядали
Й один вже зовсім непомітний:
Де найбагатший край у світі?

Говорить Черчіль:

— У нас тричі
Вже обікрадено скарбницю,
Проте не меншає багатств, —
Є й для людей, є й на палац.

— У Штатах — Рузвельт запевня —
Грабують банк один щодня,
І гангстерів до дідька є,
Та край бідніший не стає!

Підпрігсь тут Сталін:

— Найбагатші
У світі ми — це кожен бачить, —
Бо всяк член нашої громади
Не проживе, якщо не вкраде,
І то вже літ чи не з півсотні,
Та розікрасти все не годні.

10.5.81

БУЛЬБА

За те, що був бійцем УПА,
Схопила Гриця шантрапа,
І з чарівного краю гір
Повезли хлопця на Сибір.

Лишилась Катря з дітьми вдома, —
Картина кожному знайома,
І от по пошті, як не є,
Гриць лист від неї дістає:
„Гризоту маю я з гризот:
Нема скопати як город.
Коли чорти зайдюг не вхоплять,
Не посаджу цей рік картоплі.”

Відписує дружині Гриць:
„Город копати не берись,
Там закопав я купу зброї —
Гранати, кріси та набої.”

Ще не зайшов додому лист,
А дідько вже гостей приніс:
Енкаведистів цілий звод
Прийшов до Катрі на город,

І — нагла кров би їх залляла —
Город з кінця в кінець скопали.

Про все це Кася й пише Грицю,
А він назад до молодиці:
„Я мало зо сміху не вмер,
От бульбу і сади тепер!”

23.12.80

НЕ ТОЙ ЕФЕКТ

Один хитрюга-мексиканець,
Щоб не платити в ресторанах,
З кальсонів гудзиків нарвав
І завжди у кишені мав.

Він в ресторані їсть та п'є,
А там з обуренням встає:
— Чим ви годуєте, панове?
Й, гукнувши шефа на розмову,
З тарілки гудзик витяга . . .
Господар тут його й блага:

— Пардон!

— Пробачте!

— Будьте ша!

Мені не треба ні гроша,
Я заплачу вам ще від себе:
Нікому не кажіть — не треба!

Отак хлопчина шахрував
І гроші на турне зібрав.

Куди?

„Поїду в СССР”.

А сам, бач, гудзиків надер,
Щоб економити надалі
У ресторанах та їдальнях.

Прийшов до ресторану „Київ”.
Сідає.

Страв із десять виїв,
А, пообідавши, встає
І гудзик кельнеру дає:
— Оце знайшов у ваших стравах!
А втім ефекту і не справив.

— Знайшли ви гудзик від кальсон? —
Офіціант підвищив тон —
За ваші гроші, любий пане,
З вас цього гудзика і стане,
Невже ж ви думали, що ми
Вам цілі зваримо штани?

1.3.81

СПРОБУЙ — ЗАПАМ'ЯТАЙ!

В неділю у вечірній школі
Був вечір танців комсомольський,
І от, протверезившись, рано
Владлен і дзвонить до Світлани:

— Галльо! Пробач за клопіт, Свето!
Учора, бач, підчас бенкету,
Коли погашено свічки,
Твої я просив руки,
Але тепер згадать не можу. —
Бо ж піднапивсь таки, дай Боже! —
Чи „так” сказала ти чи „ні”?
Будь ласка, пригадай мені!

— Ох! — дівчина йому на це —
Спали мене тепер живцем,
Коли я знаю, що сказати,
Твій телефон сьогодні п'ятий,
Й те саме кожен з вас питає,
А я, убий, не пригадаю!

22.5.81

БУДНІ ПЕКЛА

Коли помер товариш Мао,
Дискусій в небі було мало,
І за безбожницьку запеклість
Його призначили до пекла,
Та з огляду на старший вік
І за розрив з Кремлівським домом,
Йому полегшення дав Біг:
Тортури вибрати самому.

Іде по пеклу Мао й бачить:
Тут Маркс кипить в смолі гарячій,
Тут корчиться на дибі Сталін,
Тут Леніна печуть і смалять.

Тортури терплять всі страшні;
Коли це глип — на стороні
Сидить у затишку Хрущов . . .
І що б ви думали?

Любов

Ще й досі в голові у нього,
Бо на колінах у старого
Вмостилася Бріджіт Бардо.

Сказавши в їхній бік : „Пардон!”,
Спинився Мао:

— Ці амури

Й мені підходять за тортури!

— Е, ні, — сміється чорт черговий —
Це ж ми мордуєм не Хрущова,
Це за свою шалену пристрасть
Отак карається артистка.

9.5.81

ЧОМУ ВПАЛА НАРОДЖУВАНІСТЬ

Як приріст людности упав,
На ноги Брежнев Кремль підняв:
— Чому у більшості сімей
Так мало родиться дітей?

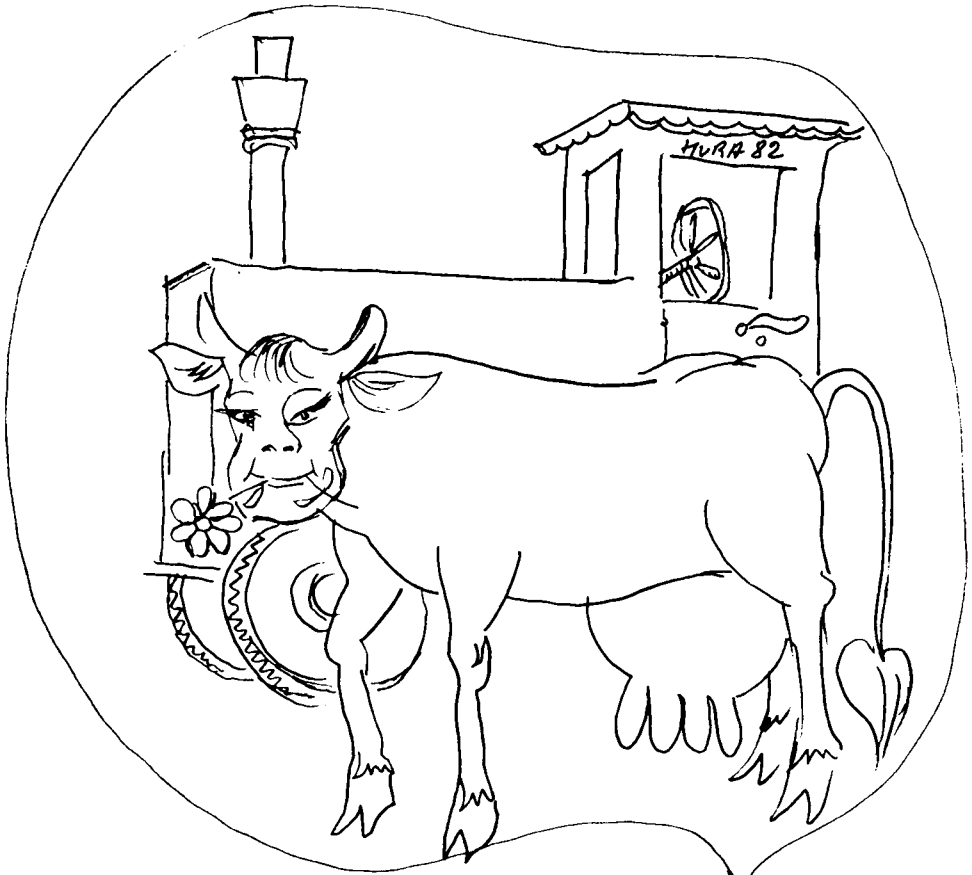
Партійна тут і каже кліка:
— Дух Маркса треба нам покликать!

От Брежнев і питає духа:
— Невже ж ми допустили ухил
Від провідних твоїх ідей,
Що мало родиться дітей?

А дух і каже:
— Відібрали
Ви землю, банки, капітали,
Заводи, фабрики, крамниці, —
Всі засоби для виробництва.
В державу здавши все, як є,
Ви слово сповнили моє.

Та засіб виробу нащадків
Лишився ще в руках приватних . . .
Як ви його відберете
І у державний фонд здасте,
Тоді і вдасться малуватий
Ваш приріст людности підняти.

23.5.81

СКЛАДНЕ ПИТАННЯ

Господарів пограбувавши
І їхнє все добро продавши,
Зібравсь актив колгоспний спішно:
Що будемо робити з грішми?

Сільська еліта розумова
„Купімо — радила — корову!”
Проте не обійшлось без фракцій:
„Купім — казали інші — трактор”.

Тут слово взяв „товариш” з міста:
— Я б радив вам на трактор сісти,
Бо трактор тягне, трактор оре,
Роботи робить трактор море!
І як то буде виглядати:
У плуг корову запрягати?

Аж дід Охрім й собі взяв слово:
— А я кажу — купім корову!
Бо як на нас почнуть дивитись,
Як трактор станемо доїти?

12.5.81

ДІАГНОЗ

Мій друг, Петро, відколи й жив,
Не міг терпіти лікарів:
Іти до лікаря йому
Все 'дно, що іншому в тюрму.

Але здоров'я — так вже є —
Довіку небо не дає:
Пропав у хлопця апетит,
Нічо' не їсть, погано спить...

Не знає жінка: в чім тут річ? —
Візьми і доктора поклич.
І як Петро не відмагавсь,
Дружина свого домоглась.

От лікар перед ним стоїть:
— Добридень, Петре! Що болить?
— Болить? Ну, як би вам сказати? —
На то Ви й лікар, щоб те знати!

— В такому разі, друже мій,
У мене досвід замалий, —
Заждіть хвилинку, хай-но я
Покличу ветеринаря:
Він вміє ставити діагноз
І хворих за язик не тягне!

3.7.80

ОКТЯБРИНИ

Тому, що німо по церквах,
Хрестини став робити ЗАГС;
Щоправда зве їх не хрестини,
А по-новому — октябрини.

Щасливі із своєї долі,
Що врешті-решт діждались доні,
Ідуть до ЗАГСу Ганна й Гнат —
Срветських двоє молодят.

У ЗАГСі зважили дитину
І відкривають октябрини:
— Ось маєш, Гнате, імена:
Є Революція у нас,
Є Реконструкція, Електрика,
Трансляція і Діалектика.

Та мнуться щось і Ганна й Гнат,
— Раз так — говорить бюрократ —
То ми твоє дівчатко юне
Віднині зватимем Трибуна.

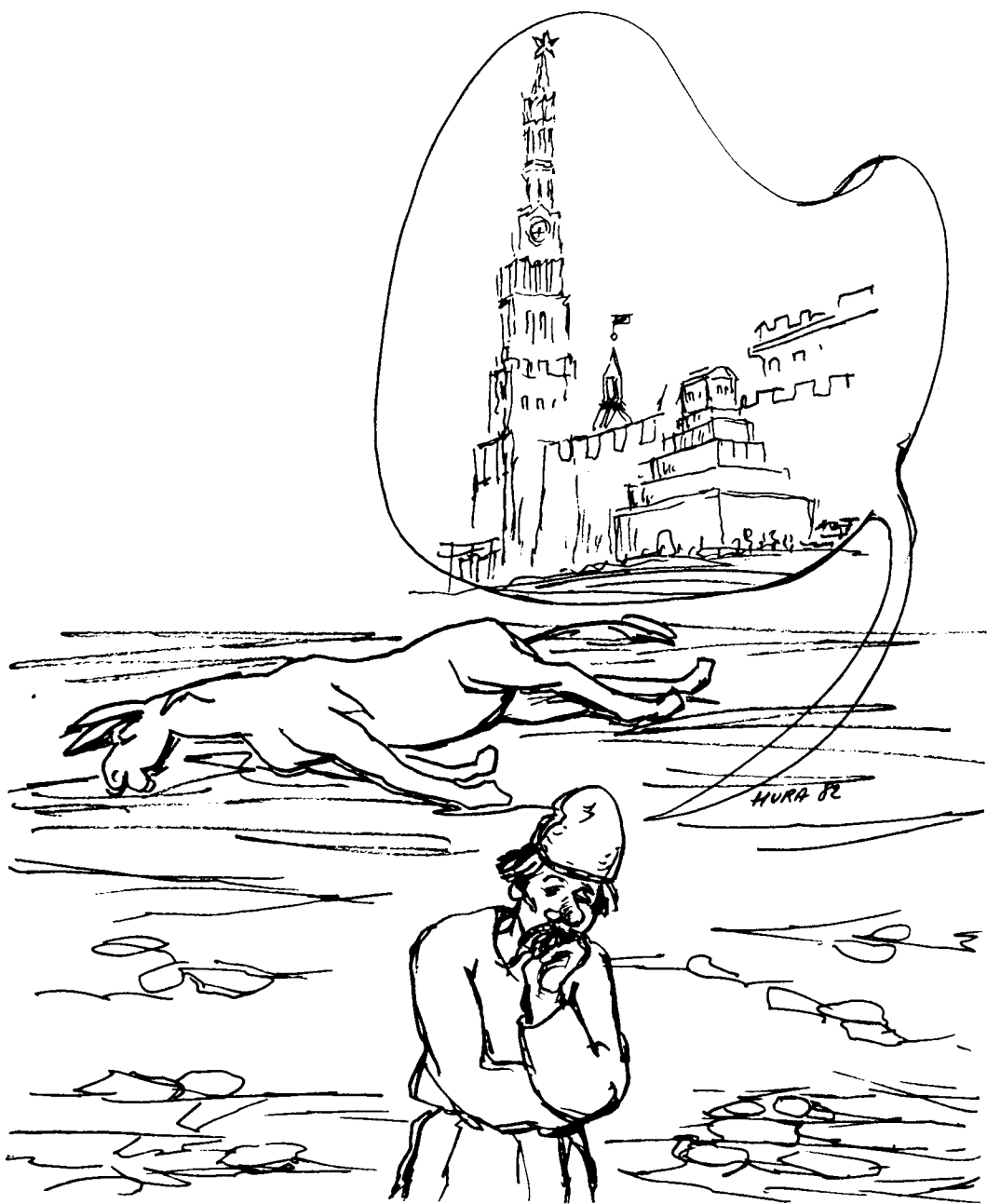
Йдуть молодята з октябрин,
Аж їх здибає дядько Клим:
— То й як же ваше щастя звати?
— Трибуна! — кажуть Ганна з Гнатом.

— То що ти, Гнате, геть здурів? —
Не стримавсь Клим від гострих слів —

В нас на трибуну, знаєш сам,
Вилазить кожен хуліган,
Невже ж і для своєї доні
Ти кращої не хочеш долі?

11.7.81

КОМУНІЗМ ТА КОМУНІСТИ

НАЙБЛИЖЧІ РОДИЧІ

В тюрмі питають одесита:
— Як, Жора, опинився ти тут?
А той на це:
— Біда прийшла
Через паршивого осла.

— Через осла?
А як же саме?

— Одного дня, уставши рано,
Знайшов я коло хати тіло:
Осла машина задавила.
От я в міліцію дав знати,
Щоб трупа з вулиці забрати.
Аж там начальник мудрий дуже
Мені і каже з крісла:
— Друже,
З якої речі до нас ходите?
Ви перше повідомте родичів.

Сказавши, встав собі та йде,
Бо в нього справи — час не жде.
От я і думаю: яка
Рідня у того ішака?
Було ж це, як на гріх, у літі —
Із трупом треба щось робити.

— То й защо ти одержав строк?

— Бо я на крайній зваживсь крок:
Щоб родичів знайти осла,
Я вислав запит до Кремля.

17.5.81

ХТО ЗЛОДІЙ?

Заради їжі та постелі
У невеличкому мотелі
В курортному австрійськiм місті
Заночувало два туристи:
Один турецький офіцер
Та комуніст із СССР.

В той день, щоб збільшити меню,
Господар заколов свиню,
І серед двору на жердині.
Розвісив дві її частини.

Уставши рано, впав у гнів:
Хтось половину вкрав свині!

Він і питає ключара:
— Хто виїжджав вночі з двора?

— Вчорашні виїхали гості.

Господар, мавши певний досвід,
В поліцію звернувсь по розшук
Й арештувати турка просить.

— У вас же ночувало два, —
Інспектор сумнів висува — Про
Як знаєте, що саме турок
В таку пустився авантуру?

А власник і говорить тут:
— Бо комуніст із СССР,
Якби чуже добро попер,
То не вагався б ні хвилини
Й узяв обидві половини.

18.1.81

ХТО НЕГІДНИК?

Щоб дисидентів стало менше,
Твердий закон впровадив Брежнєв:
„До вищих не приймати шкіл,
Хто ма до інодумства схил!”

В долоні плещуть партократи —
Для них репресії це свято —
І, жовчю начинивши зміст,
До Сахарова пишуть лист:
„Негідникам від цього дня
Закрито шлях до навчання.”

Одержавши депешу жовчну,
Річ ясна, Сахаров не змовчав
І пише відповідь уїдливу:
„Як вчити спините негідників,
То де ж, дозвольте вас спитати,
Партійні братимете кадри?”

18.5.81

ХТО БУВ ЛЕНІН?

Раз за програмою Юнеско
На два або на три семестри
У провідний московський вуз
Приїхав вчитися француз.

За рік, збагнувши море істин,
Він і складає перший іспит.

Москвич-професор дуже чемний
Його й питає:

— Хто був Ленін?

Студент, подумавши спокійно,
І каже:

— Провідник партійний.

— А ще? — питає викладач.

— А ще державний був діяч.

— А ще? — не відстає москвич

І тим, що юний гал мовчить,

Бере й пояснює, що Ленін

Ще й геніяльний був учений.

На це студент йому:

— Феномен

Науці зовсім невідомий,

Бо досі всі на світі вчені

Усі свої експерименти

Робили перше на мишах,
На мавпах, на котах, на псах.
Невже ж світ вченим звати буде,
Хто досліди робив на людях?

27.4.81

РЕЦЕПТ СОЦІАЛЬНОЇ ГАРМОНІЇ

— Велика є неправда в світі, —
Вчив соціальних змін ревнитель —
Хто з грішми, — тим дають на борг,
Їм довіряє кредитор,
Хто ж, бач, на гроші не багатий,
Готівку мусить скрізь виймати.
Хіба це, друзі, справедливо?

— А як би ви цей стан змінили? —
Тут голос вчувся боязкий.

— Хай все було би навпаки:
Хто з грішми — хай готівку платить,
Бо він і є на то багатий,
Хто ж бідний, — хай бере на борг.

— Чудово сказано! Йй-бо!
Аж тим віддавши, хто без грошей,
Крамар свій склеп умить спустошить
І стане й сам пролетарем!

— То й що, що стане бідарем? —
Не розгубився агітатор —
Тоді, затим що небагатий,
Він зможе й сам на борг купляти!

18.4.81

ЯК ВИГЛЯДАТИМЕ ЖИТТЯ

До будки з пивом у Москві
Прийшов пристойний чоловік,
П'ять тисяч продавцю дає
І каже так:

— Усім, хто п'є,
Давайте пиво безкоштовно,
Я збитки покриваю сповна.

Ця вістка хутко розійшлась
Й Москва до будки потяглась,
А що юрба зійшлась велика,
Зчинився лемент, лайка, крики
Й на вулиць десять наокруг
Усякий припинився рух.
Трьох міліцейських, що прийшли,
Нічого вдіять не змогли.

До будки вдерлись ласії
І перекинули її,
Самого продавця побили —
Не так, як треба, лив, бач, пиво;
Найближча ж вулиця уся
На захист стала продавця,
І з тої речі у юрбі
Дійшло, як завжди, до чубів.
Кількох поранено там тяжко
І вмер один в лікарні бражник.

Тим тільки й вкоськали юрбу,
Що рій солдат відкрив пальбу.
Хто гроші дав на це — спіймали
І у міліції спитали:
— Навіщо ви зчинили бунт?

А той і каже:
— Просто я
Хтів знати, що то за життя,
Коли не точно, то приблизно,
Чекає нас у комунізмі!

27.12.80

НАЙСТАРШИЙ ФАХ

В дорозі склавши дружній гурт,
Зустрілися: єврей-хірург,
Американський інженер
Й один „товариш” з ССРСР.

І, як ведеться між ученими,
Між ними почалась полеміка:
„Хто має з них найстраший фах?”

Хірург тут свій і назива:
— Як жінка узялась між нами?
Хіба не із ребра Адама?
Чи ж це не перша з операцій?
Яких ще треба ілюстрацій,
Що хірургічне ремесло
Відтак початок і взяло?

— Стривайте! — інженер підпрігсь —
Ще перед тим отець наш Біг,
Застосувавши хист чудесний
Із хаосу створив був всесвіт.
Отож, не будьмо фантазери,
Найперший фах — фах інженера.

— Пусте! — обтяв його „товариш” —
Якби не ми, не комунари,
То, де б, скажіть мені, взялось
Те, що назвали ви хаос?

1.6.81

**З АРХІВУ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНЬОГО ГУМОРУ**

БОРОДА

Заїжджий ярмарком тинявсь
І геть до всього приглядавсь;
А був він сам рудий, як лис,
Ще й бородою весь обріс.

Коли це бачить: в холодку
Смолу хтось варить у глеку;
Підходить ближче, аж то швець —
Такий чорнявий молодець,
І вуса чорні й борода —
Панок до нього й підсіда.

— Оцим ти бороду чорниш?
— Атож! — відповіда чорниш —
Беріть у руки цей баняк
І бороду стромляйте...

Так...

Тепер до тисячі лічіть,
А вже тоді мене гукніть.
Ім'я я маю пам'ятке —
Усі тут звуть мене Таке.

Таке й пішов, а пан сидить:
Хай вороною стане мідь!
Минає строк.

Смола й загусла...

Тепер вже бороду не пустить.

Заїжджий смик туди... сюди...
Ніяк не вирве бороди!
Аж тут отямилась душа:
— Гукнути треба чорниша!

Отак із горщиком в руках
Біжить він і до всіх гука:
— Чи ви не бачили Таке?
А серце ж у людей людське, —
Сміються, мало що не плачуть:
— Ні, ми такого ще не бачили!

20.8.80

ДИСКУСІЯ

Про стан міжнародній у світі
У клубі говорив учитель.
І виступ свій скінчив словами:
— Чи всі, хто слухав, все утямив?

Тут дядько і встає Матвій:
— Коли вже збудемось ми війн?

Промовець тут і усміхнись:
— Тоді, як — каже — комунізм
У світі запанує скрізь!

— То, значить, — метикує дід,
Щоб розжувати все, як слід, —
Що і в Америці й Канаді
Советська всюди буде влада?

— Хіба хто в цьому має сумнів? —
Питає лектор із тріумфом.

Тут дід Пилип — сидів би мовчки! —
Так ні!

Й собі до гучномовця:
— Раз так, — і каже дід Пилип —
Де ж ми купляти будем хліб?

25.12.80

ХТО ВІРНИШИЙ?

Побрались двоє молодят,
А їхній їм і радить сват,
Щоб завели скарбничку кожне:
Хто в гречку скочить, не дай Боже,
То хай тоді одну пшонину
Одразу до скарбнички вкине.

Як хутко наш минає вік!
Постаріли і баба й дід —
І знати, бач, кортить беззубим
Хто ж був вірніший з них у шлюбі.

Відкрили дідову скарбничку:
Там п'ять пшонин . . .

Дід злий був грішник . . .

Тоді дід бабину відкрив,
А там всього-но тільки три!

Дідусь, як маків цвіт розцвів:
— Я більш ніж ти попогрішив!

— Та, знаєш, любий мій козаче,
Як то була на хліб нестача
Так із своєї я скарбнички
Варила кашу, і то двічі.

2.11.80

ТРИ ДІЛА

Порадив батько своєму сину,
Хай сватає таку дівчину,
Що робить кілька діл зараз.
Самійло — так той хлопець звався —
Щоб хибний не зробити крок,
Став приглядатись до дівок.

Куди-но оком не сягне,
Скрізь кожна робить щось одне:
Пере, чи білить, чи пряде —
Нема трьохдільної ніде!

Раз він на хуторі гостює
Й дівочий голос в хаті чує:
— Заждіть хвилиночку, Самійле,
Бо я купаюсь, шию мию!

Син аж підскочив, так зрадів:
Аж троє робить дівка діл!
І шле до неї старостів.

От стали жить вони у парі,
Та в жінки — хлопець потерпає —
До праці серце не лежить . . .
Не зна Самійло що й робить:

— Колись аж три робила діла,
А нині зовсім зледащила.
Дружина вчула й засміялась:
— То так тобі лише здавалось:
Я шию мила і купалась.

17.10.80

ЛКУВАТИСЬ ТАК ЛКУВАТИСЬ

Гіркий і давній алкогольік
Схотів свою подужать болість,
Якось до лікаря протисся,
А той його й питає з місяця:
— Давно п'єте?
 І як багацько?
— Та вже не менше — років з двадцять!
— І як багато?
 — Літру в день.

Заповнив доктор бюлетень:
— Вживайте — каже — з цього дня
Горілки по сто грам щодня,
І десь за тиждень загляніть.

Сім днів минуло, наче мить,
І от до кабінету знов
„Слабий”, хитаючись, зайшов.
Вірніше, хтось його притяг, —
Стоїть-бо ледве на ногах.

Злякався лікар неабияк:
— Це так сто грам горілки діє?
— Що ж ви гадали, — він і чує —
Що я в одного вас лікуюсь?

3.11.80

САМ СЕБЕ ОДУРИВ

На станції Веселий Кут
Спинився потяг Київ-Луцьк . . .
Що не вагон — немає місць;
Та от в один заходить гість,
І став з валізами в руках —
Людей скрізь повно на лавках!
„Стривай! — говорить сам собі
Я одурю вас без гризьби.”

Розкрив одну із двох валіз,
А сам під лавку і поліз.
— Що там шукаєте.

Галльо!

А він:

— Спіймаю, все одно!
— Кого? — запитують цікаві;
— Та мав гадюку для забави,
І от з валізи утекла . . .

Таке почувши від брехла
Усі з вагону того драла,
Немов їх язиком злизало.
А пасажир розлігсь на лавці
І сну солодкому віддався.

Вночі прокинувсь баламут:
— Чи це, кондукторе, не Луцьк?
А той з-під лавки каже так:

— Який тут Луцьк!

Один тупак

Приніс сюди клубок гадюк —

От я й лови їх, як дундук,

Бо ж тільки люд з вагону втік,

Вагон поставили в тупик.

13.9.80

З АРХІВУ СВІТОВОГО ГУМОРУ

ДОБРОДІЙНИК

Помер у ескімосів вождь . . .
Весь рід на похорон зійшовсь,
Ще й моряки з чужих сторін:
Еспанець, грек та слов'янин.

Рідня за звичаєм старим
Кладе у гріб, щоб мав із чим
Небіжчик на той світ зайти,
Хто цент, хто два, а хто і три.

Дійшла черга до слов'янина —
Любив зробити жест хлопчина —
До гроба повагом іде
І сотню долярів кладе.

Така щедрота християнська
Передалася і еспанцю:
— Хай вождь не зна ні в чім гризьби —
І сотню в гріб кладе й собі.

Настала грекова черга,
Він ручку нашось витяга:
— Вождю на витрати в раю
І я сто долярів даю, —
І, чекову діставши книжку,
На триста долярів чек пише:
Поклав у гріб . . .

От-от заплаче,
А двісті взяв назад, як здачу.

23.10.80

ГОДИННИК

Прибув Микола, як турист,
До одного з турецьких міст.
Іде і бачить у вітрині
Стоїть на виставці годинник.

А в нього, бачте, у мандрівці
Годинник власний і спинився.

Тож він прямцем і йде у двері.
Заходить.

Круг стіни — фотелі,
А між дверима та вікном
Сидить господар за столом.

„Отак і так” — говорить хлопець
І свій розповідає клопіт.

Скривися той, мов чує жарт:
— Я — каже — не годинникар.
Я за обрядом мусульманським
Роблю вірянам обрізання.

— То нащо — здивувавсь хлопчина —
У вас годинник на вітрині?
А басурман йому на це:
— А що б туди, мій друже бравий,
Ви хочете, щоб я поставив.

20.4.81

УСЕ, ЯК МАЄ БУТИ

З дівчам побравшись молодим,
Став дуже скоро батьком Клим —
Яких три місяці у шлюбi,
А вже він доню має, — Любу.

Клим радий, як не є, дитині,
Та щось гризе його сумління,
Він жінці й каже:

— Як це так?

Не можу я збагнуть ніяк,
Дитину, — каже моя мати —
Слід дев'ять місяців чекати,
Хіба можливо, моя квітко,
Щоб це дитя знайшлось так швидко?

— Що ж, тут і каже молода —
Нум рахувати вдвох гайда!
Як довго ми з тобою в шлюбi?
— Три місяці, — говорить любий.
— А скільки я живу з тобою?
— Три місяці, — Клим каже знов.
— А скільки ти живеш зі мною?
— Три місяці, — їй Клим луною.
— А скільки буде, як це скласти?
— Та дев'ять — це й дитині ясно.

— Виходить, все, як має бути,
Нема ніякої тут скрути:
За дев'ять місяців життя
В нас і родилося дитя.

3.11.80

ЗІЛЛЯ ВІД СТАРОСТИ

— Ведеться між людьми віддавна:
Аби засвідчити неправду, —
— Навчає батько свого сина —
Ніколи не божись, дитино.

Затямив хлопець ті слова,
Аж от, за день який чи два,
Тютюн на торг повіз старий,
І з ним синок його малий.

Товар на торзі батько й хвалить:
— Купуйте зілля небувале!
Бігме, хто купить, буде радий:
Його ніхто не обікраде,
Його і пси, нехай їм пусто,
Бігме, ніколи не укусять;
І старости не буде знати,
Хто буде мій тютюн вживати.

Так батько хвалить, продає
І збув товар усей, як є.
Ще далеченько до обіду,
А вже вони й додому їдуть.

От син у тата і питає,
Чи й він отак божитись має,
Бо ж батько присягався, бачте,
А правди й не казав неначе.

— Була б це помилка моя,
Якби неправду мовив я.
Хто димом напомує груди,
Той спати, вір мені, не буде —
Йому вже не pomoже й піч —
Бо буде кашляти всю ніч,
А кашель злодієві знак,
Що, значить, не заснув бідак;
Курцеві він і зробить ласку,
Бо піде куди-інде красти.

Як ходить по землі святій,
Курець спирається на кий,
І, зрозуміти кожен мусить,
Собака злий його не вкусить.

Хто курить — замолоду вмре, —
Це вже й до бабки йти не тре, —
Отож, хто труїть димом груди,
Той знати старости не буде.

Божився, значить, я за правду,
Як і тобі колись був радив.

27.3.82

ЛАНЧ У ЛІКАРНІ

Мій кум літ десять їздив автом,
І в „акцидент” таки потрапив.
Коли отямивсь мій Антін,
Аж у лікарні в ліжку він.

От кум і каже до сестриці:
— Хотів би я чогось із’їсти.

А та:

— Не ваш це раціон:
Ми вас годуєм через зонд.

Антін на стіну око шулить:
З циліндра на стіні чи з кулі
Йде шланг до нього аж під ковдру . . .

— І буде це тривати довго? —
Питає він у жалібниці.

— Та, мабуть, — каже та — із місяць.

— Тоді, — кум знову до сестри —
На завтра об такій порі
Повісьте тут іще два зонди.
Сестра й дивується з Антона:
— Навіщо вам тут ще два зонди?

— Я завтра лікаря і вас
Удвох запрошую на ланч.

28.3.82

ЗМІСТ

Замість передмови	5
-------------------------	---

ЗАСАДИ СОВЕТСЬКОЇ ВЛАДИ

Що можна і чого не можна	9
Сталінська лекція	11
Власна думка	13
Космічна демократія	15
Де Головка?.....	17
Небесна показуха	19
Спростовання ТАСС	20
Незрозуміла лекція	21
Партійні предки	23
Щось треба й вам	24
Думка всіх	25
Московські сліпі	27

ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Привіти советського громадянина	31
На кордоні СРСР	33
Нова казка	34
Недоторкані особи СРСР	35
Хто наші предки?	37
Мудра риба	39
Виправлення помилки	41
Високі премії	43
Правильне тлумачення	45
Чие авто?	47

ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ ТА ДОСТАТКИ

Усе навпаки	51
Автомобільний випадок	52

Реально чи ні?	53
Яка різниця?	55
Розв'язання харчової проблеми	57
Переселення ящірок	58
Що таке байка?	59
Повна приватність	61
Два проводирі	63
Сердечний удар	65
Ціна свині	67
Тиск	68
Прийом до партії	69

ПЛЯНОВА ЕКОНОМІКА

Яке їхало, таке здибало	73
Два пекла	75
Мудрий начальник	77
Нова техніка	79
Потогінна посада	80
Несумісні речі	81
Новини агротехніки	82

НАУКА, КУЛЬТУРА, МЕДИЦИНА

Відразу видно	85
Культурна революція у Кремлі	86
Хто від чого вмирає	87
Висока освіта	89
Яка потреба?	90
Метод соц. реалізму	91
Швидкісна гра	92
Звідки йде прогрес?	93
Наочне викладання	95

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА, НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ, СВОБОДА РЕЛІГІЇ

Хто просив?	99
Що таке розрядка?	101
Репліка по суті	102
Слабий брат	103
Легкий метод	105
Чужий рецепт	106
Біла мишка	107
Мовне питання	109
Єдине місце	110
Короткий аргумент	111
Чорти є!	113
Чому не вірять	114

ГРИМАСИ „НОВОГО” СУСПІЛЬСТВА

Туалетна криза	117
Курортна історія	118
Важкі слова	119
Хто найбагатший	120
Бульба	121
Не той ефект	123
Спробуй — запам’ятай!	125
Будні пекла	127
Чому впала народжуваність	129
Складне питання	131
Діагноз	132
Октябрини	133

КОМУНІЗМ ТА КОМУНІСТИ

Найближчі родичі	137
Хто злодій?	139

Що воно таке?	141
Хто негідник?	142
Хто був Ленін?	143
Рецепт соціальної гармонії	145
Як виглядатиме життя	147
Найстарший фах	149

З АРХІВУ НАРОДНОГО ГУМОРУ

Борода	153
Дискусія	155
Хто вірніший?	156
Три діла	157
Лікуватись так лікуватись	159
Сам себе одурив	161

З АРХІВУ СВІТОВОГО ГУМОРУ

Добродійник	165
Годинник	166
Усе, як має бути	167
Зілля від старости	169
Ланч у лікарні	171
Зміст	173

